

NOWA REFORMA

Redakcja w Krakowie przy ulicy Jagiellońskiej 1. 10 na II-m piętrze

Prenumerata wynosi:

W Krakowie 24 kor. rocznie, 2 kor. miesięcznie.
w Austro-Węgrzech z jednorazową przesyłką 32 k.
rocznie, 2 kor. 70 hal. miesięcznie.
z dwurazową przesyłką 38 koron rocznie,
3 kor. 20 hal. miesięcznie.

Inseraty po 20 halerzy za wiersz petitowy.
Nadesłane po 60 hal. za wiersz petitowy.

ADMINISTRACJA

w Krakowie przy ulicy św. Anny 3, na parterze

Cena numeru 6 hal. — z przesyłką pocztową 8 hal.

Od wydawnictwa „NOWEJ REFORMY“

Przedłużający się spór drukarski zmusił wydawnictwo „Nowej Reformy“ do zacieśnienia łańcuchów dziennika i wydawania go raz na dzień po południu. Wydawnictwo ulega tutaj tej „vis maior“, która nie oszczędziła także innych dzienników krakowskich i lwowskich, z wyjątkiem organu socjalnej demokracji.

Z chwilą wyrównania się różnie między gremium drukarskim i organizacją pracowników, — wydawnictwo „Nowej Reformy“ przywróci dziennikowi jego dawny typ i rozmiary, i przystąpi natychmiast do dwurazowego wydawania pisma.

Dodać winniśmy, że poszczególne działy „Nowej Reformy“ wzmocnione zawodowymi piórami, doznają znacznego rozszerzenia i pogłębienia.

Najbliższą nowością z zakresu felietonu powieściowego, będzie powieść historyczna z r. 1848 Macieja Wierzbickiego p.t.:

„Szalony Rok“

Druk tego cennego utworu rozpoczniemy po ukończeniu powieści Jerzego Żulawskiego p.t.: „Profesor Butrym“ — ciesząc się wielką poczytnością.

Widoki

koalicyi parlamentarnej.

(Koresp. „N. Reformy“).

Kraków, 24. stycznia.

Dziennik dla ustaw państwowych ogłasza dziś nowe ustawy podatkowe, z których najważniejsze są ustawa o podwyższeniu podatku wódezanego na rzecz krajów podwyższonego z 90 hal. na 1 K. 40 hal. i nowela do podatku osobisto-dochodowego, z którego dochód przeznaczony jest na pokrycie kosztów pragmatyki urzędniczej. (Skalę nowego podatku osobisto-dochodowego podaliśmy w Nrze „Nowej Reformy“ z dnia 15 bm.)

Z załatwieniem tych ustaw zakończył się jeden okres walk parlamentarnych, ale o powrocie do spokojnych obrad parlamentarnych, nawet po usunięciu tak ważnych przeszkód, jak ustawy podatkowe, i teraz nie ma mowy. Nawet marne prowizoryum budżetowe może stać się w najbliższych dniach przy-

czyną zamknięcia parlamentu i ustanowienia § 14, jeśli zechce tylko p. p. Staniek i tow. Uyskiwano na brak męża kierującego w parlamencie austriackim. Aż oto znalazł się nareszcie taki mąż opatrnościowy, a jest nim: p. Staniek przywódca agrarysów czeskich, stojących właściwie pod komendą byłego ministra, p. Praszka. On to stoi obecnie u steru parlamentu austriackiego i gdy wszyscy jego słuchają, to idzie wszystko wcale gładko.

Trudno o bardziej jaskrawy obraz inercji parlamentu i jego większości. Obstrukeyoniści czescy nie pozwolili odbyć posiedzenia komisji budżetowej przed wtorkiem, posiedzenie odbędzie się dopiero we czwartek. Tego dnia dowiemy się, czy wogóle agrarysowie czescy pozwolą uchwalić prowizoryum budżetowe. Równocześnie ci sami politycy są heroldami nowej koalicyi parlamentarnej! Z obozu obstrukeyjskiego wyszedł też zakaz dalszych obrad nad ustawą o ubezpieczeniu społecznym z odrębnymi przepisami dla Galicji, co, jak niektórzy twierdzą, ma być środkiem wywarcia presji na Polaków, aby przystąpili do tej nowej koalicyi, która nawet już hojnie szaluje portfelami ministeryalnymi.

Koalicya wielkich stronnictw i narodów jest w Austrii jedynie słuszną zasadą współdziałania w parlamencie, jeśli wytworzyć się mają normalne stosunki, umożliwiające rozwój polityczny i gospodarczy ludności państwa. Warunkiem istnienia i trwałości takiej koalicyi jest jednak przede wszystkim usunięcie obstrukeyi, tego raka, tęczącego organizm parlamentarny w Austrii na pożytek różnych żywiołów, bardzo wątpliwej wartości. Chcąc stworzyć koalicyę parlamentarną, utrwalic jej rząd i uchronić Radę państwa przed dalszą dekadencją, należałoby wprost uchwalić nowy regulamin dla Izby posłów, wraz z powiększeniem prerogatyw prezydenta wobec obstrukeyjnych i destruktoryjnych żywiołów.

Drugim warunkiem jest ugoda czesko-niemiecka. Przypuszczamy, że ci centraliści, którzy przenosili sztucznie krajowe spory lokalne do parlamentu centralnego, dziś sami tego żałują, widząc chaos, jaki przez to powstał w całym państwie. Z pewnem zadośćuczynieniem czyta się oryginalny regulamin jaki rząd wypracował i wręczył onegdaj Niemiec i czeskim posłom powołanym do nowych konferencyj ugodowych. Przekonano się wreszcie także we Wiedniu, że nonsensem jest uporządkowanie stosunków w Czechach uczynić zależnym od votum posłów z Bukowiny, Tryestu, Galicji czy Tyrolu. Aby więc ci posłowie nie mogli wywierać wpływu na u-

regulowanie stosunków językowych w Czechach, proponuje rząd uchwalenie regulaminu, który przenosi punkt ciężkości obrad do komisji, złożonej wyłącznie z posłów niemieckich i czeskich, wybranych w Czechach, a parlamentowi przyznaje tylko prawo aprobaty lub odrzucenia uchwał tej komisji bez wszelkiej dyskusji.

Jest to niewątpliwie wielki postęp, ale trudność polega przede wszystkim na tem, że także i ten regulamin musi być uchwalony przez parlament. Oprócz tych formalnych trudności, są jednak trudności merytoryczne. Rządowy projekt uregulowania stosunków językowych w Czechach jest teraz przedmiotem studyów i rozstrząsań w klubach czeskich i niemieckich, ale już dziś słychać głosy opozycyjne skrajnych żywiołów z obu stron, a wiadomo, jaki one wpływ mają na stronnictwa umiarkowane, szczerze pragnące ugody. Radykali niemieccy żądają zupełnego wyrugowania i wynarodowienia mniejszości czeskich na północy kraju i stworzenia niejako osobnej prowincji pod nazwą „Deutsch-Boehmen“, gdy znowu radykali czescy chcieliby zupełnie zignorować żywioł niemiecki w Czechach i występują z propozycjami, których spełnienie w obecnych warunkach jest niemożliwe. W walce o Pragę wszystkie stronnictwa czeskie są solidarne wobec stronnictw niemieckich, żądających, aby w stołecy Czech oba języki, niemiecki i czeski, były w urzędowaniu równouprawnione. Czesi gotowi koncedować ten warunek w zamian za dwujęzyczność władz w miastach czysto niemieckich, jak Liberec, Cheb i t. d.

Wszystkie te kwestye sporne nie są nowe i o nie rozbiły się poprzednie rokowania ugodowe. Czy teraz będzie inaczej? Jeśli panowie Staniek, Choc i Svihla rzeczywiście mają już dosyć wieloletniej strawy opozycyjnej i chcą się dostać do pełnych mis rządowych przez utworzenie nowej koalicyi, to można by tym razem z większym optymizmem patrzeć na konferencyę ugodową. Ale doświadczenie nakazuje ostrożność w układaniu horoskopów. Oprócz sił jawnie działających, nie brak także sił nieobliczalnych działających w ukryciu. Zobaczymy, czy myśl koalicyi zwycięży ugodę czesko-niemiecką i obstrukeyę parlamentarną, czy też obstrukeya i spór czesko-niemiecki zabije koalicyę i parlament. Zaczyna się nowy, ważny okres walk w parlamencie austriackim.

(Sz.)

— Koniec działu redakcyjnego „Nowej Reformy“ na 6-tej stronie.

JERZY ŻULAWSKI.

PROFESOR BUTRYM

Powieść współczesna.

(Z cyklu: „Lans feminae“).

31. (Ciąg dalszy)

— Pan musi być inny!
— Nie sądzę. Życie nam daje wszystko, co potrzeba. Są tylko dwa nieodzowne warunki: trzeba umieć chcieć i trzeba wiedzieć dokładnie, czego się chce.

— A jeśli się nie potrafi ani jednego, ani drugiego?

— Ha, w takim razie...

— A widzi pan, a widzi pani o to właśnie chodzi. Jestem tak strasznie, ale to tak strasznie nieszczęśliwa, że doprawdy powinnam się była oddawać utopić albo powiesić... Wszystko co mi się wyśni jako cudowna bajka, zamienia mi się potem w rekach na jakąś płaską, pospolitą, brudną rzecz. Miałabym już tylko jedno pragnienie, niestety także niemożliwe: zamknąć się w pokoju bez drzwi i okien i zażywać baszysz i snuć całe życie swoje z fantazyi — bez obawy przebudzenia kiedykolwiek.

Tuski patrzył w zamyśleniu przed siebie.

— Ale pan nie słucha wcale tego, co ja mówię. Może pan ma rację zresztą.

— Owszem, proszę pani, słucham i myślę.

— I cóż pan wymyślił?

— Że pani prawdziwego nieszczęścia jeszcze nie miała.

— Ach! tak to wy wszyscy potraficie odpowiadać. Tak i mąż mój mówi. Banalny, zdawkowy frazes, który nie ma znaczenia. Więc gdy komu pójdzie życie zupełnie inaczej, niż było powinno, to nie jest nieszczęście — najgorsze owszem jakie może być?

— A jak powinno było iść?

— Nie wiem. W każdym razie nie tak, jak idzie.

— A otóż to. Nie wie pani... Może to wszystko pochodzi stąd właśnie, że pani nie wie, jak życie pani iść powinno?

— Więc naprawdę nie pozostaje mi nic innego, jak tylko utopić się.

— Niech pani jeszcze poczeka. Warto jeszcze poprobować....

— Zapóźno. O, panie! gdyby pan wiedział, jaka ja już jestem stara —!

— Nie znać tego.

Oparła się brodą na wspartych o stół rekach.

— Czasem mi się zdaje, że mam chyba tysiąc lat. Nie umiem się wcale cieszyć. A tak bym chciała, tak strasznie bym chciała! I żeby mnie to chociaż kto pożałował!

Uśmiechnął się.

— Pani Zośko, jeśli o to chodzi, to ja panią żałuję bardzo serdecznie. Ale właściwie to pani ma dużo szczęścia w życiu.

— Ciekawam jakie?

— Ma pani dziecko, które pani kocha...

Wzruszyła ramionami.

— Tak, Jacusia kocham bardzo to taki jasny, cudowny dzieciak, ale gdyby go nie było, to by się obeszło.

— Gdyby umarł?

Zatrząsała się naraż cała.

— Nie, nie! Tego nawet niech pan nie mówi! Wiem, że nie przeżyłabym tego. Ale mógł się być przecież wcale nie narodzić. Nie miałam przed jego przyjściem na świat nigdy tęsknoty do posiadania dziecka... Pod tym względem więcej kobietą jest mój mąż, bo o dziecku marzył zawsze.

— Więc dobrze. Ale czyż pani nie jest zadowolona ze swego małżeństwa? Ma pani przy sobie człowieka dobrego i mądrego, znanego dzisiaj już w całym świecie naukowym...

— Tak, ale mogłabym przecież tak samo znać i lubić go, nie będąc wcale jego żoną. Małżeństwo jest zawsze czymś nieprzyzwoitem a przytem krepującem obie strony... Możeby i dlatego lepiej było, gdyby się był nie żenił.

(C. d. n.)

Ludowcy i Nar. Demokraci.

Organ p. Zamorskiego „Wieniec—Pszczółka“ przynosi w ostatnim numerze wstępny artykuł, w którym określa stosunek „polskiej (wszechpolskiej) chrześcijańskiej demokracji“ do ludowców. Merytoryczna treść wywołów daje się ująć w zapowiedzi współdziałania partii chrześcijańskiej z ludowcami z pod znaku „Piasta“, a w każdym razie oznacza wyciąganie ręki w tym kierunku. Z uwagi na polityczne znaczenie artykułu „Wieniec—Pszczółki“, przytaczamy go w streszczeniu.

We wstępie ujmuje stosunki w obozie ludowym, wytworzone po zjeździe w Rzeszowie, poczem szczegółowo zajmuje się akcją postów ludowych, zorganizowanych przy organie ich p.t. „Piast“. Artykuł stwierdza, że akcja Związku chrześcijańsko—ludowego wedle wszelkiego prawdopodobieństwa powinna iść razem z działalnością „Piastowców“, programy ich bowiem są te same i już od pierwszej chwili zarówno na tle Koła polskiego jak Sejmu jednogodność postępowania obu stronnictw znalazła wyraz.

Nieznaczące różnice, jakie wywołał pierwszy numer „Piasta“, zanieśliśmy notatkę przeciw Związkowi chrześcijańskiemu są zdania „Wieniec—Pszczółki“ łatwe do usunięcia, gdyż w razie zgody na pakt, „Piast“ może notatkę odwołać, — a wówczas akcja obu stronnictw może poczyć się wyrównanym szlakiem „w walce ze stańczykami, z przywilejem i krzywdą, z niesprawiedliwą administracją.“

Jak z tego widać, artykuł zawiera niedwuznaczna ofertę Związku chrześcijańskiego pod adresem „Piastowców.“

W sprawie dziatwy szkolnej.

Wyjątkowe warunki, wytworzone przez klęski elementarne w naszym kraju, nasuwają usprawiedliwioną obawę, że nieszczęśliwe położenie ludności odbije się niekorzystnie także na stanie naszego szkolnictwa ludowego. Przyczyniają się do tego stosunki polityczne, które, uniemożliwiając uchwalenie budżetu krajowego, zatamowały naturalny rozwój szkolnictwa. W przewidzianym ujemnych następstw powyższego stanu rzeczy Rada szkolna krajowa we Lwowie już pomyślała o środkach, które mogą znieść lub zmniejszyć jego rozmiary. W tej myśli wydała okólnik do Rad szkolnych okręgowych, w którym przedstawia sposoby przyścia z pomocą i umożliwienia normalnego toku nauki szkolnej. Akcja ma iść w kierunku dostarczenia najuboższej dziatwie odzieży i przyborów szkolnych, a w miejscowościach, gdzie warunki lokalne na to pozwalają, także i ciepłego posiłku dla uczniów, którzy zmuszeni są przybywać do szkoły z większej odległości.

Aby uzyskać odpowiednie na ten cel fundusze, Rada szkolna krajowa poleca, ażeby użyto funduszy szkolny w gminach, pochodzący z grzywien szkolnych, który w wielu wypadkach od lat leży bez użytku, lub też obracany jest na cele, wprost z ustawą niezgodne. Ponadto istnieją w gminach fundusze z kar administracyjnych, pozostające pod zarządem, względnie nadzorem, Wydziału powiatowego. W celu uzyskania tych pieniędzy na cele szkolnictwa ludowego, należy zwrócić się do odpowiedniej władzy z prośbą; ponadto nie jest rzeczą wykluczoną, że humanitarna ta akcja spotka się i u osób prywatnych z chętnym poparciem, przyczem inicjatywę może podjąć miejscowa Rada szkolna, zwierzchnik gminy, miejscowy duszpasterz lub też osobny komitet, zawiązany w tym celu.

Okólnik kończy się wyrażeniem nadziei, że akcja powyższa znajdzie żywe echo w społeczeństwie i poleca Radom szkolnym okręgowym, by odnośne sprawozdania przedłożyły Radzie szkolnej kraj. do dnia 10 marca br.

Sytuacja w Radzie państwa.

(Telefonem.)

Wiedeń, 26. stycznia.

Znaczna część postów wyjechała z Wiednia i wraca dopiero jutro z powodu rozpoczynających się obrad komisyjnych nad prowizoryum budżetowym. Czy będzie możliwe uchwalenie prowizoryum budżetowe półroczne, nie jest jeszcze pewne. Rząd, o ile słyhać, pogodził się wprawdzie z myślą prowizoryum czteromiesięcznego, żąda jednakże uchwalenia półrocznego prowizoryum ze względu na święta wielkanocne, jakoteż ze względu na zmianę budżetowego roku kalendarzowego.

Jak wiadomo, nowy budżet rozpoczyna się z dniem 1. lipca. Rządowi zależy na parlamentarnym uchwaleniu prowizoryum budżetowego z tej przyczyny, ponieważ zawiera ono pełnomocnictwo do zaciągania pożyczki, dla której, jak sądzi, obecna sytuacja finansowa jest bardzo korzystna.

O prowizoryum budżetowe.

Praga, 26. stycznia.

„Narodni Listy“ donoszą z Wiednia:

Na dziś, poniedziałek, zwołano Radę gabinetową. Jutro, we wtorek, okazać się musi, czy prowizoryum budżetowe będzie można parlamentarnie za-

łatwić. I dopiero wtedy zapadnie decyzja, czy plenum Izby jeszcze w tym miesiącu będzie zwołane, czy też nastąpi odroczenie Rady państwa, które potrwałoby do połowy marca.

Rokowania a czesko-niemieckie.

Wiedeń. Do prezydenta ministrów przybyli przedstawiciele obu grup wielkiej własności z Czech na naradę, mającą na celu wdrożenie akcji ugodowej. Premier, po krótkiej wymianie zdań, wręczył przedstawicielom obu stronnictw elaboraty rządu, zapowiadając uzupełnienie jeszcze tego materiału. Wywiązała się dłuższa dyskusja, zakończona oświadczeniem obu grup, że stronnictwa zajmą się przedewszystkiem zbadaaniem materiału rządowego.

Wiedeń. Komisja podatkowa zbierze się na posiedzenie we środę przedpołudniem. Na porządku dziennym: przedłożenie o podatku domowo czynszowym.

Walka z opozycją na Węgrzech

Budapeszt. Sejm na podstawie uchwały komisji postanowił wykluczyć hr. Andrassego z 10 posiedzeń, a hr. Zichy'ego i Jana Justha z jednego posiedzenia. Następnie sejm przyjął w trzecim czytaniu ustawę prasową.

Budapeszt. Ku końcowi sobotniego posiedzenia Sejmu, Iisza omawiał zajęcia ostatnich dni, stwierdzając, że prezydium Izby przestrzegało zupełnej swobody słowa. Opozycja, widząc, że nie może dokopać zaufania ludu do rządu, spowodowała z umysłu sceny hałaśliwe, a w końcu usunęła się od wypełniania obowiązków.

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się we środę. Na porządku dziennym: przedłożenie o kontyngencie rekrutów.

Proces o agitację rusoskierą.

Marmaros Szigeit. Na rozprawie wszyscy oskarżeni zapewniali, że mają jedynie przekonania religijne, zaprzeczali zaś, by słyszeli o jakichkolwiek tendencjach politycznych. Osk. Brodny, u którego znaleziono pisma ulotne i książki do nabożeństwa, drukowane w języku rosyjskim, oświadcza, iż nie umie czytać. Osk. Mikołaj Roman zeznaje, że skonfiskowane u niego druki i książki do nabożeństwa zamówił we Lwowie. Osk. Lepel i Kuczmik przyznają się do rozpowszechniania pism ulotnych.

Sprawy albańskie.

Ks. Wilhelm Wied, wyznaczony przez mocarstwa na wicekróla Albanii, jest człowiekiem bardzo praktycznym. Jako warunek objęcia tronu albańskiego postawił on zagwarantowanie przez mocarstwa pożyczki w kwocie 75 milionów franków dla swego przyszłego państwa i oświadczył, że dopóki ten warunek nie będzie spełniony, nie ruszy się z Poczdamu, gdzie obecnie mieszka ze swoją rodziną.

Ponieważ zaś mocarstwa tak trójprzymierza, jak i trójporozumienia zgodziły się już w zasadzie na zagwarantowanie żądanej pożyczki, przeto można mieć nadzieję, że w niedługim czasie stanie on wreszcie w Albanii.

W kraju tym nie wszyscy przyszli poddani ks. Wieda oczekują go z otwartymi rękoma. Essad pasza zachowuje się dotąd ciągle w sposób wielce podejrzany. Znaczne oddziały wojsk, dobrze uzbrojonych i wyćwiczonych, którymi rozporządza, zgromadzone są w Albanii południowej i — jak twierdzi — mają waleczyć z Grekami, gdyby nie chcieli opuścić terytoriów, przyznanych Albanii. Nie jest wykluczone jednak, że te same wojska mogą wystąpić także przeciw ks. Wiedowi, jeżeli protegujące go mocarstwa nie poprą swego pupila całą forszą.

Dalsze ukształtowanie się stosunków albańskich będzie zależało w znacznej mierze od lojalności tymczasowego rządu albańskiego, na którego czele stanął, w miejsce usuniętego Izmael Kemala, był wyższy urzędnik turecki Fevzi bej Alizoti, dotychczasowy minister spraw zagranicznych. Mocarstwa najwięcej interesowane, t. j. Austro-Węgry i Włochy, nie zamierzają jednak polegać tylko na lojalności rządu albańskiego, lecz wysyłają oprócz okrętów wojennych na wody albańskie, także dwa korpusy ekspedycyjne. Korpus austriacki będzie się układał z 12 batalionów i 24 dział, włoski zaś z 16 batalionów, także z 16 działami.

Telegramy.

Wyprawa m. parztw do Al.

Paryż. Z Rzymu donoszą dzienniki, że zarząd wojskowy czyni przygotowania do wyprawy albańskiej, uważając stosunki tamtejsze za bardzo zawiślane i groźne. Wczoraj przybyło do Brindisi kilka tysięcy żołnierzy, przeznaczonych dla Albanii. Stoją też w Brindisi w pogotowiu okręty, mające ewentualnie przewieźć wojsko do Albanii.

Wiedeń. Rokowania między mocarstwami w sprawie objęcia gwarancji za pożyczkę albańską uważać należy za ukończone. Wobec tego sądzi, że

ks. Wied już w najbliższych dniach wyjedzie do Durrazzo, celem objęcia tronu albańskiego.

Polityka albańska.

London. Rokowania w sprawie pożyczki albańskiej trwają dalej. Wszystkie wskazują na to, iż pożyczka otrzyma wspólną porękę wszystkich mocarstw.

Z Bałkanów.

Telegramy

O wyspach egejskich.

Paryż. Między mocarstwami trójprzymierza a trójporozumienia, jak donosi „Temps“, odbywają się rokowania w sprawie wysłania kilku krążowników na morze Egejskie dla utrzymania „status quo“ w sprawie wysp egejskich.

Berlin. „Localanzeiger“ donosi z Aten, iż eskadra grecka jest przygotowana i krąży około wysp egejskich na wypadek wysłania okrętów tureckich.

Zbrojenie się Serbii.

Belgrad. Rząd serbski zamówił we Francji 100 tysięcy sztuk broni do natychmiastowej dostawy.

Wybory w Bułgarii.

Sofia. Prez. min. Radosławow, minister Tonczew i były minister Genadiew przemawiali na publicznych zgromadzeniach wyborczych. Wszyscy zapewnili, że nieprawdą jest, jakoby rząd usiłował kraj wtrącić w nową wojnę.

Spiskowcy tureccy.

Paryż. Szeryf pasza oświadczył przed sędzią śledczym, że otrzymał listy z Konstantynopola, donoszące o wyjeździe kilku emisariuszów, mających zabić jego i inne osobistości, szczególnie synowca byłego sułtana, Sabah Eddina. Szeryf pasza sądzi, że Dżewad bej jest oficerem tureckim w czynnej służbie, i jest przekonany, że Burhan Eddin był o planie zamachu poinformowany.

Wyrok na Mukdara paszę.

Konstantynopol. Sułtan zatwierdził wyrok śmierci, wydany zaocznie na Mukdara paszę za zabicie Mahmut Szejketa paszy. Mukdar przebywa obecnie w Nicei.

Rozwiązanie parlamentu rumuńskiego.

Bukareszt. Prezydent ministrów odczytał wczoraj w senacie dekret, rozwiązujący parlament rumuński. Nowe wybory odbędą się 28 lutego, a 6 marca zbierze się nowo wybrany parlament.

Czesi i Bałkanie.

Praga. Jak donoszą tutejsze dzienniki czeskie, konsorcjum kapitalistów czeskich wdrożyło rokowania z rządem serbskim, ażeby otrzymać budowę dworca kolejowego w Belgradzie, tudzież bulwarów i stacyj, mających związek z dworcem. Na przeprowadzenie tych robót, które mają trwać dwa lata, potrzeba sumy 30 milionów franków. W zasadzie rząd serbski przyjął ofertę Czechów.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości.

O wywłaszczeniu.

Poznań. Komisja kolonizacyjna wniosła pod datą 14 stycznia do rządu podanie o ponowne wywłaszczenie przymusowe trzech polskich dóbr szlacheckich.

Ucieczka dyrektora magistratu.

Franzensbad. Dyrektor magistratu tutejszego dr. Habel sprzeniewierzył znaczniejsze kwoty i uknął do Szwajcarii. Wysłano za nim listy gończe.

Na wypadek mobilizacji.

Paryż. Rada miejska uchwaliła na poufnym posiedzeniu kredyt 400.000 fr., który ma być dostarczony władzom wojskowym na nabycie 100.000 centnarów metrycznych maki, jako stałego zapasu dla ludności cywilnej departamentu Sekwany na wypadek mobilizacji.

Samobójstwo biskupa prawosławnego.

Petersburg. W jednym z monasterów pod Kurkiem odebrał sobie życie biskup Joanicyusz, powszechnie szanowany dla swojej pobożności. Samobójstwo to wywołuje tem większą sensację, że biskup pozostawił miał list, w którym stwierdzał, iż nietolerancja Synodu popchnęła go do rozpaczliwego kroku.

Katastrofa kolejowa.

Lizbona. Z powodu uszkodzenia przez strajkujących kolejarzy przyrządu sygnałowego przy wjeździe na stację w Oporto, zderzyły się 2 pociągi osobowe. Zginęło 4 podróżnych, a 23 odniosło rany.

Rewelacja w Meksyku.

Meksyk. Przybyło do kilku zbiegów, którzy opowiadają, że powstańcy zabili około sto kobiet i dzieci i 150 żołnierzy zwyczajnych w pobliżu San Inis Poasi. Nieszczęśliwi poddali się już i umieszczeni byli w farmie w pobliżu Matheuala, gdy ich napa-
dnięto i zabito.

Choroba Rodina.

Wiedeń. Tutejsze poranne pisma donoszą z Paryża, że rzeźbiarz August Rodin, który ciężko zachorował, ma się lepiej.

Kolej do Alaski.

Waszyngton. Senat 45 przeciw 16 głosom przyjął ustawę o budowie kolei do Alaski. Prezydent Wilson otrzymał upoważnienie do rozpoczęcia budowy tej kolei na długość tysiąc mil. Koszta budowy całej kolei, nie mają przekroczyć 40 milionów dolarów.

Budapeszt. Ministerstwo rolnictwa zarządziło zamknięcie granicy z powodu orientalnej dżumy bydłowej w państwach bałkańskich.

Mińsk. Sąd tutejszy uwolnił 90 żydów oskarżonych o uprawianie po wsiach niedozwolonego handlu.

Petersburg. Car nadał Delcassemu order św. Andrzeja za żywe popieranie aliansu francusko-rosyjskiego.

Petersburg. Komenda wojskowa finlandzka zarządziła pięciodniową mobilizację próbną w Finlandyi.

Petersburg. W obecności cara odbyło się wczoraj odsłonięcie pomnika W. ks. Mikołaja Mikołajewicza.

Mrozy i powodzie.

Ryga. Okręt do rozbijania lodów „Jermak“, który torował drogę 13 okrętom, zdołał tylko 5 przeprowadzić do tutejszego portu, resztę zapędził wiatr na morze. Okręty do rozbijania lodów „Jermak“ i „Herkules“ pospieszyły na pomoc dziesięciu okrętom, które dnia 14 bm. wyjechały z tutejszego portu i zostały przez lody uniesione w kierunku Neubad i Pernow. Silny wiatr i mgła przeszkadzały akcyi ratunkowej wspomnianych okrętów.

Ismail. (Besarabia.) Skutkiem nagromadzenia się lodów w ujściu Dunaju, nastąpiła powódź, która wyrządziła znaczne szkody. Władze zorganizowały akcyę ratunkową. Zagraniczne okręty, przewożące zboże, stoją wśród lodów w portach Ismail, Kilia i Reni.

Rzym. (Wat) W Medyolanie, Turynie i Wenecyi panują niezwykle mrozy, przechodzące 10 stopni niżej zera. W Piacenzy zimno doszło nawet do 16. stopni.

Luksemburg. (Wat) Mrozy przechodzą tu 20 stopni, z zimna pękają drzewa.

Skutki mrozu w Paryżu najwięcej dają się we znaki żegludze na Sekwanie. Ruch statków został wstrzymany z powodu kry, skutkiem czego kilkuset rodzin flisaków zostało bez utrzymania. Pozbawieni pracy flisacy oświadczyli prefektowi policyi, że nędra może ich popchnąć do występku. Policya zarządziła składki na rzecz tych rodzin.

Kronika z ostatniej chwili.

Ze względów techniczno-drukarskich, dział kroniki bieżącej zamieszczamy na następnych stronicach dziennika.

Kraków, 26 stycznia.

Odsłonięcie tablicy ś. p. prof. Miodońskiego. W sobotę o godz. 12. w południe odbyło się w sali wykładowej 43. uniwersytetu Jagiellońskiego uroczyste odsłonięcie tablicy poświęconej ś. p. profesorowi Miodońskiemu. W sali, gdzie zinary profesor wykladał, zgromadziła się młodzież uniwersytecka wraz z profesorami i rektorem Dr. Kostaneckim. Po przemowie prof. Morawskiego nastąpił akt poświęcenia tablicy.

Subwencya dla teatru miejskiego. Sekcyja szkolna krakowskiej Rady miejskiej powzięła, na podstawie referatu r. m. Szatkowskiego, uchwałę komisji budżetowej, aby Radzie miejskiej przedstawić wniosek o udzielenie dyrekcji teatru miejskiego subwencji jednorazowej w kwocie 15. tysięcy kor., w trzech równych ratach. W dyskusyi nad tym przedmiotem podniesiono z ubolewaniem, że frekwencya w teatrze obniżyła się bardzo znacznie.

Sekcyja szkolna uchwaliła także przedstawić Radzie m. wniosek o udzielenie subwencji na budowę domu dla uniwersytetu ludowego im. Mickiewicza w Krakowie.

Zwiększenie się konsumpcyi w Krakowie. W sobotę odbyła posiedzenie komisya administracyjna Krak. Rady miejskiej pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta p. Sarego. Komisya poddała bardzo obszerną dyskusyę przedłożoną przez zarządkownika administracyi akcyzy Dra Zawadzkiego zamknięcie rachunkowe z funduszów akcyzowych, rzecznik i targowicy miejskiej za rok 1913 i stwierdziło, że mimo wielkiej depresyi finansowej, jaka się weszła a więc i w Krakowie bardzo duże odsetki data, tylko obroty funduszu akcyzowego były słabsze, natomiast obroty funduszy rzecznik i targowicy były podniesione.

Wydział wielki Kasy G. zarządności m. Krakowa odbył posiedzenie w sobotę d. 24 b. m. Na

porządku dziennym następujące ważne sprawy: 1.) ukonstytuowanie wydziału wielkiego; 2.) wybór wydziału nadzorczego; 3.) uzupełnienie składu dyrekcji w myśl uwag statutu; 4.) wybór komisji budowlanej.

Wiadomości osobiste. W stanie zdrowia prezydenta Dra Lea nastąpił zwrot pomyślny. Prezydent wstał z łóżka przed kilku dniami, ale na razie nie pozwalają mu lekarze opuszczać mieszkania.

Z uniwersytetu. P. Michał Tadeusz Grażyński, rodem z Gdowa w Galicyi, otrzymał w uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora filozofii.

Śluby. Jutro o godz. 11 przed południem w kościele N. Maryi Panny odbędzie się ślub hr. Maryi Potockiej, córki ś. p. Andrzeja i Krystyny z hr. z Tyszkiewiczów, z hr. Józefem Tyszkiewiczem, synem Aleksandra i Maryi z hr. Pusłowskich.

W dniu 23 b. m. odbył się ślub p. Adama Kaczyńskiego, agronoma z Warszawy, z panią Elżbietą z Rzechkowskich Kotowską.

Celem uczczenia pamięci ś. p. Władysławy z Anczyców Pappée urzędnicy biblioteki Jagiellońskiej zamiast wieńca złożyli 79 Kr. na obiady dla biednych studentów do rąk matki Samuela ze zgromadzenia SS. Felicjanek.

Wypadek na ślizgawce. Wczoraj wieczorem zawezwano pogotowie ratunkowe do parku krakowskiego, gdzie uczeń gimnazjalny Zbigniew G. upadł w czasie ślizgania się tak nieszczęśliwie, że złamał nogę. Pogotowie odwiozło ofiarę wypadku do szpitala św. Łazarza.

Włamania i kradzieże. W październiku ubiegłego roku włamał się jakiś złoczyńca do magazynu mód Zofii Safirowej przy ul. Floryańskiej, i zabrał większą ilość strusich piór, wartości przeszło 600 koron. Dopiero wczoraj policya aresztowała sprawcę tej kradzieży, 28-letniego Franciszka Popkiewicza. W mieszkaniu aresztowanego znaleziono jeszcze pewną ilość strusich piór, pochodzących z kradzieży.

Do handlu towarów płóciennych Izaaka Wiktora na Stradomiu pod L. 5. włamali się przedwczoraj złodzieje i skradli większą ilość płótna. Szkoda wynosiła przeszło 700 koron. Nazajutrz po tej kradzieży policya przytrzymała 34-letniego Józefa Surówkę w chwili, gdy niósł na sprzedaż dwa duże zwoje płótna na tandecie. Okazało się, że Surówka popełnił tę kradzież.

Klub angielski (Grand Hotel): wtorek, 27. b. m. godz. 8'30 wiecz.: zebranie towarzyskie (R. Dvobski: „Pages from Poets“).

Odczyt o Indyach w języku angielskim wygłosił w sobotę dnia 24 bm. w małej sali Starogo Teatru zamieszkały w Krakowie Pars p. Cyrus Ardossier — Hoeramanek. Odczyt utrzymany w tonie lekkiej pogadanki i urozmaicony anegdotami z życia indyjskiego, ilustrował obrazy świetlne, które zaznajomiły audytorjum ze wspaniałymi zabytkami starej architektury w kilku wielkich miastach Indyi. W zakończeniu streszczył prelegent swoje poglądy na obecne zagadnienia społeczno-polityczne w Indyach, scharakteryzował mądrość dyplomatyczną rządu angielskiego, który potrafił zjednać sobie lojalność samoistnych książąt indyjskich, wyraził się z uznaniem o absolutnych rządach tych książąt, których słowami Maxa Muellera określił, jako „duchową arystokrację“ kraju. Wreszcie wykazał zasadnicze błędy dzisiejszej agitacyi rewolucyjno-nacyonalistycznej, która niszczy wnieść obce zachodnie pojęcia polityczne w konserwatywną nawskroś i po wiekach różnych najeżdów niezmienną psychologię ludu, i stawia sobie beznadziejne zadanie narodowej i społecznej konsolidacyi 300 milionów ludności bardziej różnorodnej pod względem plemiennym, wyznaniowym i socyalnym, niż mieszkający Europy.

Wybór marszałka powiatowego. Z Rzeszowa piszą nam: W miejsce ś. p. Stanisława Jędrzejowicza wybrany został na opegdajszem pełnem posiedzeniu tutejszej Rady powiatowej marszałkiem p. Jan Jędrzejowicz, były burmistrz miasta Rzeszowa.

List gończy za defraudantem. Sąd powiatowy w Brzesku rozesłał listy gończe za niejakim Chaimelem Goldmannem, który sprzeniewierzył kwotę 5.000 Koron, powierzoną mu przez komisanta miasta Gelobtera we Wiedniu.

Walka z rosyjskim bandytą. Z Katowic donoszą: Bandyta rosyjski Fornil, który wraz ze swoim towarzyszem zabił tu dwóch policyantów, został nocą dzisiejszej wysłany. Gdy policyanci przystąpili do aresztowania go, wycofnął rewolwer i zaczął strzelać. Policyanci wyłagali również rewolwery i potoczyli bandytę trupem na miejscu.

Śmierć astronoma. Telegram z Londynu donosi, że zmarł znakomity astronom angielski, sir David Gill, licząc 70 lat życia. Zmarły był najpierw dyrektorem obserwatoryum astronomicznego w Dunscht, zaś od roku 1879 w Kapstadtzie w Afryce południowej. Na półkuli południowej jest bardzo słabo obsadzony gwiazdami (14), więc sir Gill miał wielkie pole do pracy. Z prac jego wymienić należy zdjęcia fotograficzne nieba, z których powstało wielo graficznych, obejmujące gwiazdy aż do dziesiątej wiel-

kości pomiędzy 18 stopniem południowej deklinacyi a biegunem południowym. Dalej wybitną jego pracą były spotrzeżenia jego w r. 1901 nad planetą Eros. Przed kilku laty sir Gill złożył swój urząd i powrócił do Anglii.

Gorkij pod osłoną ochrony. Z Warszawy donoszą: Gorkij znajduje się podczas swego pobytu w Finlandyi, dokąd przybył razem ze stale opiekującymi się nim lekarzami, pod ciągłym dozorem żandarmów ochrony. Gorkiego śledziło już podczas jego podróży kilku agentów.

Śmierć dziennikarza. Jeden z najwybitniejszych dziennikarzy francuskich, Leon Barbe, poniósł śmierć skutkiem nieszczęśliwego wypadku na polowaniu pod Niceą. Zmarły wydawał w Nicei dziennik „Eclair“, był współpracownikiem kilku wielkich dzienników paryskich.

Zmarli. Florentyna z Winiarskich Brossigowa przeżywszy lat 88 zmarła d. 23 stycznia w Czarnym Dunaju.

Zdrowie papieża. Jak donosi rzymski dziennik „Tribuna“, — stan zdrowia papieża ma być mniej pomyślny. Papież wedle informacyi owego dziennika czuje się osłabionym, a ponieważ codziennie chce udzielać posłuchań, lekarze muszą za pomocą wstrzykiwania podniecających środków wzmacniać siły papieża. Na to urzędowe wiadomości z Watykanu stwierdzają, że w stanie zdrowia papieża nie zaszły od szeregu miesięcy żadne zmiany. Z powodu dojmującego zimna wskazanem jest odłożenie na czas cieplejszy rozmaitych ceremonij, które natężałyby papieża na silną zmianę temperatury. Przyboczny lekarz Amici stwierdził, że papież nie potrzebuje wcale podniecających wstrzykiwań. Przyjęcia i posłuchania wcale go nie nużą, przeciwnie rozrywają, a siły fizyczne, mimo podeszłego wieku i artrytyzmu, dopisują mu w zupełności.

Ostatnie telegramy.

Zatarg grecko-turecki.

Berlin. „Lokal Anzeiger“ donosi z Aten:

Gdy Turcyja koncentruje wojska swoje nad brzegami Azyi małej, równocześnie grecka eskadra torpedowców i kontrtorpedowców krąży na wodach wysp spornych.

Ateny. Dzienniki donoszą o wznowieniu się silnego ruchu wojskowego, co dowodzi, że konflikt grecko-turecki się zaostrzył.

Sojusz turecko-bułgarski.

Petersburg. „Ruskoje Słowo“ donosi o zawarciu sojuszu między Turcyją a Bułgaryą przeciw Grecyi.

Berlin. Specyalny korespondent „Voss. Ztg.“ w Atenach miał rozmowę z ministrem spraw zagranicznych, dr. Streitem, który na pytanie, dlaczego Venizelos objeżdża stolice europejskie, oświadczył, że pragnie on osobiście poznać się z europejskimi mężami stanu. Venizelosowi zależy głównie na tem, aby poznać kierujące osobistości Austro-Węgier i Włoch i omówić z niemi rozmaite sprawy bieżące. W Atenach do podróży jego przywiązują wielkie znaczenie.

Berlin. Przybył tu prezydent greckich ministrów Venizelos.

Spisek na Venizelosa.

Ateny. Rząd rosyjski zawiadomił rząd grecki, iż w Petersburgu wykryto spisek na Venizelosa.

Zjazd bałkański w Petersburgu.

Petersburg. Prócz Pasiecha bawi tu także rumuński minister wojny i bułgarski generał Todorow. W najbliższych dniach ma przyjechać Venizelos. Niewątpliwie podczas bytności bałkańskich ministrów odbędzie się tu ważne konferencye.

Ks. Aleksander i Pasiecz w Petersburgu.

Petersburg. Przybyli tu książę Aleksander serbski i prezydent ministrów Pasiecz.

Petersburg. Z powodu pobytu serbskiego następcy tronu pojawiły się znnowu pogłoski o zaręczynach jego z jedną z wielkich księżniczek rosyjskich.

Wyjazd Kemala.

Walona. Izmail Kemal wyjechał do Nizzy.

o Busznych galicyjskich.

Petersburg. Dzienniki donoszą z Mińska, że biskup Miłofan wygłosił odczyt o położeniu Rosyan w Galicyi i na Węgrzech, w którym mówił także o procesie Rusinów w Marmarosze Szigeth. Dochód z odczytu przeznaczono na rzecz cierpiących nędze Rosyan w Galicyi.

Przed i po odczycie chóór odśpiewał kompozycyę rosyjskie.

Wiedeń. Wczoraj popołudniu przyjął cesarz na dłuższej audyencyi hr. Berchtolda, który zdawał mu sprawę ze stanu sprawy albańskiej i innych spraw bieżących. W południe ambasador włoski odwiedził Berchtolda.

Wiedeń. Prezydentem Anglobanku w miejsce Morawetza zamianowany został prof. dr. Langesberg, członek rady nadzorczej.

Hakatyści i miasta w Wielkopolsce.

Były kanclerz Rzeszy niemieckiej, ks. Bülow, w najnowszym swem dziele w kwestyi polskiej, stwierdza, jak wiadomo, że Niemcyżna w zaborze pruskim nie robi takich postępów, jakich się spodziewano i jakich w interesie państwa pruskiego i cesarstwa niemieckiego pragnąć i życzyć sobie należy. Twórca ustawy o wywłaszczeniu i kaganiego paragrafu językowego dodał jednak, że sytuacja byłaby daleko jeszcze gorsza, gdyby nie polityka szkolna i kolonizacyjna rządu, która kosztuje wprawdzie bardzo wiele pieniędzy, stanowi jednak skuteczną tamę przeciwko naporowi polskiemu.

Na tem samem stanowisku stanął jeszcze w roku zeszłym rząd pruski, gdy Sejmowi przedkładał memoriał Komisji kolonizacyjnej i gdy od Izby tej domagał się nowych kredytów milionowych na wykupywanie ziemi polskiej. Z memoriału tego wynikało, że własność polska, od czasu istnienia Komisji kolonizacyjnej, absolutnie się nie zmniejszyła. Na ziemi w rękach polskich jest obecnie tyle, ile jej było przed powołaniem do życia tej antypolskiej instytucji, której, podług słów i planów Bismarcka, główne zadanie polegać miało na tem, aby szlachcie wyśłać do Monacoo, duchowieństwu polskie skrupować, a z ludu uczynić posłuszne i potulne narzędzie dla celów i interesów prusko-niemieckich. Podczas dyskusji w Izbie nad nowemi antypolskimi przedłożeniami rządu stwierdzono, że co Komisya kolonizacyjna wykupia, to znów polska parcelacja prywatna od Niemców odzyskała.

Hakatyści takim stanem rzeczy są oczywiście w wysokim stopniu zaniepokojeni. To też co chwile pojawiają się artykuły w prasie i broszury, zwracające uwagę na nieustające i wiecznie pokutujące niebezpieczeństwo polskie. Cel tych publikacji jest jasny. Chodzi o mobilizowanie niemieckiej opinii publicznej przeciwko Polakom, o stosowanie ustawy o wywłaszczeniu i uchwalenie nowych praw antypolskich. Główne jednak niebezpieczeństwo upatrują hakatyści w fakcie, że w miastach żywił polski stale się wzmacnia i dźwiga i to nie tylko pod względem liczebnym, ale niemniej i ekonomicznym. W licznych miastach, przedewszystkiem Ks. Poznańskiego, żywił ten nie stanowi bynajmniej cyfry statystycznej, ale reprezentuje poważną siłę społeczną.

Z tego powodu sekretarz «Ostmarkenvereinu», Vossberg, zamieścił świeżo w czasopiśmie «Ostland» obszerny artykuł p. t. «Średnie i małe miasta prowincyi poznańskiej». W artykule tym podnosi, że dopóki Niemcy w dzielnicach polskich zaboru pruskiego nie zdobędą miast, nie wyrugują z nich, a choćby tylko nie osłabia, żywił polskiego, tak długo nie może być mowy o usunięciu niebezpieczeństwa polskiego. Z trwogą i przerażeniem stwierdza Vossberg, że w 12 miastach wielkopolskich od 1895 do 1910 r. żywił polski zwiększył się o 51,5 procent, usuwając Niemców i żydów i zdobywając w handlu i przemyśle jedną placówkę po drugiej. Wszędzie w tych miastach — podnosi dalej — widać poważne i zasobne sklepy polskie, do których publiczność niemiecka, nawet ze sfer urzędniczych, chce nie chcąc, musi chodzić po zakupna, bo niemieckie magazyny padły pod bezwzględny i systematyczny bojkot polskim.

Są miasta, do których wprowadzono załogi wojskowe w nadziei, że przez to osłabiony będzie żywił polski. Ale i ten środek zawiodł, a co najmniej nie przyniósł tych rezultatów, których się spodziewano. Są wprawdzie rozparcelowane przez Komisję kolonizacyjną osady chłopskie, które mają być podporami niemieckiego handlu i przemysłu, ale osad tych za mało, bo robotnik polski, podburzany stale i systematycznie przez prasę polską, duchowieństwo i inteligencję, lawą tłoczy się i garnie do sklepów polskich, omijając kupców niemieckich, skazanych tem samem na wygłodzenie, wprost na wymarcie. «Nie ulega wątpliwości — twierdzi sekretarz organizacji hakatystycznej — że kupców niemieckich konieczne osiedlać należy po miastach poznańskich, ale będzie miało to tylko wtedy jakąś rację, jeżeli kupcy ci będą mieli odbiorców niemieckich w dostatecznej liczbie. W przeciwnym razie i ten środek zawiedzie, jak zawiodło już tyle innych.

Noszono się już dawniej z myślą, aby obok wykupowania majstrów polskich przez Komisję kolonizacyjną, wytworzyć w Wielkopolsce wielki przemysł niemiecki, któryby zdziesiątkował kupiectwo polskie. Ale wchodzi tu znów w grę jeden ważny moment, którego lekceważyć nie można. Otóż przypuszczenie to nie obędzie się bez robotnika polskiego, który od dotychczasowego systemu popierania swoich i omijania Niemców nie odstąpi. O tem zaś, aby sprowadzić robotnika niemieckiego z głębi Niemiec, mowy być nie może, wobec powszechnie znanego faktu, że w całych Niemczech odczuwany jest wielki brak robotnika, a przemysłowcy niemieccy nawet na zachodzie, w prowincjach rdzen-

nie niemieckich, skazani są coraz więcej na polskie siły robocze.

Vossberg, przytoczywszy wszystkie te momenty, dochodzi do wniosku, że sytuacja dla «prześladowanej i uciskanej niemieczyny, mimo Komisji kolonizacyjnej i polityki szkolnej, mimo wprowadzenia załóg wojskowych do miast wielkopolskich, mimo osiedlenia kupców, lekarzy i adwokatów niemieckich, jest poprostu tragiczną». Niema więc innej rady, jak tylko przystąpić z całą energią do wywłaszczenia Polaków, dopóki żywił polski w miastach jeszcze więcej się nie wzmocni i nie spotężnieje.

Oto streszczenie wywodów sekretarza «Ostmarkenvereinu». Dodawać nie potrzeba, że mieści się w nich ogromnie wiele przesady. Bo jeśli faktem jest, że miasta i miasteczka w Poznańskim w ostatnich latach pod względem polskości znacznie się podniosły, to z drugiej strony nie ulega żadnej wątpliwości, że daleko jeszcze do tego, aby sytuacja była zupełnie dobra. Najlepszym tego dowodem jest skład Rad miejskich, w których Niemcy razem z żydami mają przewagę nad żywiłem polskim. Nie znaczy to, aby Polacy liczebnie byli słabsi, tylko fakt ten dowodzi, że ekonomiczna przewaga znajduje się ciągle jeszcze po stronie wrogich nam żywiłów. Ale o taką drobnostkę autor publikacji hakatystycznej nie pyta. Jemu chodzi głównie o stosowanie wywłaszczenia. Oto cel artykułu i jednocześnie cel najgorętszych życzeń braci hakatystycznej.

Panama węgierska.

W związku ze znaną sprawą skandaliczną, o wybudowanie kasyna gry na wyspie Małgorzaty w Budapeszcie, o co starło się konsorejum, placąc wielkie sumy dla uzyskania koncesyi, donosi «Az-Est»:

Oprócz kwoty 1.400.000 koron, którą wspomniane konsorejum wypłaciło kasie partyi pracy to jest rządowej, wydało ono 700.000 koron, tytułem opłat za pośrednictwo pomiędzy rządem a konsorejum. Z tej kwoty — jak twierdzi «Az-Est» — miał otrzymać były minister Kristofly 350.000 koron, hr. Kornisz i dyrektor Horanszky po 50.000. Znaczne kwoty wypłaciło konsorejum tym osobom, które mają stosunki z departamentem budownictwa w ministerstwie spraw wewnętrznych, gdyż od tego departamentu zależała zgoda na udzielenie koncesyi. I tak zięc tajnego radcy Ludwika Tolnaya, urzędnik bankowy Stefan Morway dostał 100.000 koron, dalej zięc wiceprezydenta departamentu budownictwa, radcy ministeryalnego Garanesyego, aptekarz Daniel Radanowicz 75.000 koron. Wreszcie Ludwik Tolnay, syn tajnego radcy, miał otrzymać posadę dyrektora owego kasyna z ogromną placą 150.000 koron. Rewelacje te były przedmiotem interpelacji, którą wniósł w sejmie węgierskim poseł Smerecsanyi. Odpowiadając na te interpelacje hr. Tisza, prezydent gabinetu przyznał, że rewelacje «Az-Esta» są co do meritum prawdziwe, a tylko co do niektórych osób błędne.

Przekupstwa w armii angielskiej.

Przed sądem w Londynie zaczął się sensacyjny proces o przekupstwo na tle dostaw dla armii angielskiej i prawdopodobnie trwać będzie bardzo długo. Na ławie oskarżonych zasiadło 8 oficerów armii angielskiej, tudzież 8 podsądnych cywilnych, którzy są funkcjonaryuszami firmy Lipton, posiadającej wielkie składy towarów spożywczych. Oficerowie, jak twierdzi akt oskarżenia, pobierali od tej firmy łapówki, a wypłacali je oficerom oskarżeni urzędnicy firmy. Dostawy dla kantyn wojskowych w Anglii rozdawane są przez pewnych oficerów prowiantowych całkiem samoistnie. Firma, która otrzymała prawo dostawy pewnych artykułów spożywczych ma monopol, który odnawiany bywa każdego roku. Oczywiście prawo dostawy może być w razie nadużyć odebrane niesumiennej firmie, jeżeli np. żołnierze żalą się na jakość lub cenę artykułów. Skargi załatwiane są przez oficerów prowiantowych, którzy mogą je uwzględnić lub odrzucić. W ten sposób prowiantura może firmie nie służącej na to, mimo skarg zapewnić dostawę, zaś firmie solidnej odebrać ją. Obwinieni oficerowie pobierali od firmy Lipton wysokie datki pieniężne, co zostało udowodnione. Akt oskarżenia na tej podstawie twierdzi, że datki wypłacała firma w tym celu, ażeby mogła bezkarnie popełniać nadużycia. Pierwotnie proces miał odbyć się przed sądem wojskowym, ponieważ atoli obwinione zostały także osoby cywilne, więc sprawę przekazano trybunałowi cywilnemu. Ustawa angielska surowo karze tego rodzaju przestępstwa. Przed 8 laty pojawiła się pod nazwą «Secret commission act» ustawa o poborach komisowych. Ustawa powstała na tle nadużyć w pobieraniu komisowego przy sprze-

daży automobilów, odnosi się atoli do wszystkich rodzajów komisowego, tajnych prowizyj i przekupstw. Kary, przewidziane w tej ustawie, stopniowane są aż do robót przymusowych. Firma Lipton jest światową, a szef jej sir Thomas Lipton jest znaną osobistością, zwłaszcza w kołach, zajmujących się sportem jachtowym.

Z Teatru miejskiego w Krakowie.

(«Pigmaliion», komedia w 5 aktach Bernarda Shaw'a. Z oryginału przełożył Ryszard Ordynski)

Jam cię wydobyl z marmurów spowicia.
Gdzie spoczywałaś bez kształtów na wielki,
Niepowołana przez bogów do życia;
Jam sercem cię twój odszukał daleki.
Błądzący w istot niestworzonych rzędzie;
Ja cię przeniosłem przez cienne krawędzie
Snu i nicstwa na ten świat słoneczny.
Twojej piękności dając wyraz wieczny.

Piękny ten czyn Pigmaliiona, opisany dwiema wierszami Adama Asnyka, z których wstępna zwrotkę przytoczyliśmy powyżej, — wziął za motyw, w swej zgola odmiennej wyobraźni, do najnowszej sztuki, Bernard Shaw, jeden z najprzedniejszych w dowcipie mistrzów współczesnej europejskiej komedii.

Oczywiście w ujęciu Shaw'a, już choćby z powodów zawsze paradoksalnej metody jego tworzenia, mył o Pigmaliionie, przekazywany tradycyi wieków zawsze w promieniach romantycznej aureoli musiał nabrać innego zupełnie oświetlenia: stał się przede wszystkim groteskową «boutade», jak wszyscy kic jego najlepsze utwory; powtóre, dziełem satyry z wyraźnym i dosadnym planem konstrukcyjnym scenicznego opracowania. Do groteskowego stylu przypada pomysł irlandzkiego pisarza, przemienienie Pigmaliiona w postać dwuosobową: uczonę profesora Higginsa i pułkownika Pickeringa, ludzi wiele czeigodnych, ale zarazem dziwaków i typów charakterystycznych. Dalszym elementem groteski był pomysł, że Shaw z postaci kobiecej, w której marmurowe kształty twórcza moc Pigmaliiona tchnęła życie, uczynił... uliczną handlarke kwiatów, ordynarną, zaniedbaną, nieumiejącą mówić mową ludzką. Z groteskowych tych pomysłów zszedł następnie Shaw na białą drogę satyry. «Pokażę wam — powiada — w osnowie swej kompozycji, że z takiej dziewczyny, której przeznaczeniem było zginąć, jak trawce przypadkowo wyrosłej w szparze londyńskiego troloaru, może wyróbić się światowa dama, jeśli kaprys ludzki sprawi, że oddziałają na nią wpływy współczesnej kultury». I dopiero wówczas ta współczesna kultura staje się celem jego satyrycznych grołów. Reszty dopełnił nawiąskrós oryginalny dowcip, którym Shaw włada mistrzowsko, wprowadzenie do sztuki w miejscach, w których akcja stygnąć poczyna, typów komedycznych, budzących na nowo zainteresowanie widowni, jak n. p. «niegodnego nędzarza», Doolittle i karkołomne wprost metamorfozy, jakie autor z nimi dokonywać potrafi.

To też sobotnie przedstawienie «Pigmaliion» było jednym wybuchem śmiechu, który jednak wywoływały źródła artyzmu autora. Wykonawcy potrafili dostroić się do stylu i humoru Shaw'a i, co więcej, dać mu się porwać. Przedewszystkiem p. Boncza w roli profesora Higginsa, którą wiodł pewną ręką przez wszystkie jej zawile arkana groteskowe, satyryczne i typowości komedycznej. Przedziwną kreację w roli Lizy stworzyła p. Solska, dając w niej znakomicie przeprowadzoną orientację wszystkich zdumiewających metamorfoz ulicznej handlarke kwiatów w damę światową, i towarzysząc misternie, z prawdziwie nadto artystyczną dyskretycją, reakcyom, jakie te metamorfozy powodowały w poglądach i sytuacjach prof. Higginsa. P. Jednowski w roli «niegodnego nędzarza» doskonale trafił w ton intencji Shaw'a i wybornie je uwypatnił, przywołując na pamięć swe kreacje Schigolcha w «Demonie ziemi» i Müllera w «Nadwornym śpiewaku», pokrewnych sztukach Wedekinga. Dobrze także wywiązał się z zadania p. Kochanowicz w roli pułkownika Pickeringa; pp. Kosmowska, Janiczówna i Wielandówna w rolach epizodycznych. Zespół ogólny dotrzymał kroku i odpowiedniego tempa w scenach zbiorowych.

«Pigmaliion» Shaw'a na sobotniem przedstawieniu po swych europejskich sukcesach, zdobył sobie i publiczność krakowską i powodzenie w repertuarze ma zapewnione.

K. R.

Teatr miejski w Krakowie.

Poniedziałek: «W górę serca»
Wtorek: «Pigmaliion»
Środa: «Pani prezesowa»
Czwartek: «Pigmaliion»
Piątek: Teatr zamknięty
Sobota: «Joseph Castus», «Cudowne źródło»
Niedziela po poł.: «Oj miodyl mi ty»
Niedziela wiecz.: «Joseph Castus», «Cudowne źródło»
Poniedziałek po poł.: «Złotem polskiem

KRONIKA.

Kraków, 26 stycznia.

Wieczór styczniowy. Staraniem Tow. gimn. »Sokół« odbył się wczoraj w wielkiej sali »Sokół« uroczysty wieczór, poświęcony powstaniu styczniowemu. Sala była przepelniona; zjawili się skauci w mundurkach w sile 400 czerstwych i dzielnych młodzieńców. — Dzieje powstania styczniowego opowiedział z głęboką znajomością tej epoki prof. dr. Tadeusz Grabowski. Rzesiste oklaski zbierała za rzeczywiste artystyczne wykonanie na skrzypcach »Romansu« Wieniawskiego i »Mazur« Młynarskiego utalentowana artystka panna Lila Dobrzańska. »Mazurka« Chopina odegrała na fortepianie z odczuciem panna Eugenia Loegler. Ogólnie podobał się śpiew panny Maryi Ottówny, która musiała nadprogramowo odśpiewać kilka pieśni. Ślicznie deklamował »Przedświt« Kraszińskiego p. Leszek Stępowski. Wreszcie na pochwałę zasługuje chór sokoli pod kier. St. Kowickiego i orkiestra amat. »Sokół« pod kier. L. Urygi. Na zakończenie wśród podniosłego nastroju publiczność odśpiewała: »Z dymem pożarów«.

Na cmentarzyk zwierzyniecki odprowadzono dziś zwłoki śp. Władysława z Anczyców Papée. Córka Władysława Ludwika Anczyca, twórcy »Kosciuszki pod Racławicami«, jednego z najwytrwalszych i najrozumniejszych heroldów oświatowej pracy, wyniosła z rodzicielskiego domu głęboką część dla prawdy i ukochanie piękna we wszelkich jego przejawach. W życiu rodzinnym była rzadkim typem wzorowej matki, żony i gospodyni, podziwiającej wszystkie ideały męża, wybitnego historyka. Spoczęła na tem miejscu, gdzie niezmordowany redaktor »Kmiotka« stwarzał postać Racławickiego Bohatera — i gdzie sam po zbożnej pracy życia odpocząć pragnął. — Niechaj Jej ta ziemia polska lekka będzie!

S. p. Felicyan Passakas-Feliński. W uzupełnieniu wiadomości o zgonie zasłużonego artysty dramatycznego i dyrektora teatrów prowincjonalnych w Królestwie Polskim, ś. p. Felicyana Passakas-Felińskiego, zamieszczamy kilka szczegółów z życia i działalności zmarłego. Urodził się w roku 1855 w powiecie horodeńskim w Galicji; gimnazjum ukończył u Bernardynów we Lwowie, poczem zapisał się w poczet słuchaczy prawa Uniwersytetu lwowskiego. Ulegając zamiłowaniu dla sceny, jako 23-letni młodzieniec debiutował w teatrze lwowskim, wówczas pod dyrekcją Stanisława Dobrzańskiego, poczem przeniósł się na scenę w Poznaniu. W roku 1891 objął dyrekcję teatrów prowincjonalnych w Królestwie Polskim, grywając kolejno na scenach w Lublinie, Cieszcinku, Płocku, Włocławku i t. d. Jako artysta grywał role charakterystyczne, spotykając się z uznaniem krytyki i publiczności. W okresie długoletniej pracy dyrektorskiej, wychował szereg artystów, grywających obecnie na scenach stołecznych; jako przełożony zyskał powszechną ich miłość i szacunek.

Pogrzeb ś. p. Felińskiego odbył się w Warszawie przy licznych udziale publiczności. Na trumnie złożyli wieńce artyści z wielu scen polskich. Nad grobem przemówił długoletni reżyser teatru zmarłego, p. H. Halecki, podnosząc zasługi ś. p. Felińskiego dla sceny polskiej.

Zmarły osierocił żonę, p. Karolinę z Bitkowskich i syna, Mieczysława, profesora Akademii handlowej w Krakowie.

Pamięci Kilińskiego. We środę 29 bm. odbędzie się staraniem cechu szewców katolickich w kościele OO. Dominikanów o godz. 10 rano nabożeństwo żałobne za duszę śp. Jana Kilińskiego, pułkownika 20 pułku piechoty b. wojska polskiego, członka Rady narodowej za czasów Kosciuszki. W czasie nabożeństwa zbierane się będą składki na pomnik Kilińskiego w Krakowie.

Odczyt w Czeskiej Besedzie. Ku uczczeniu pamiętki współtwórcy czeskiej muzyki nowoczesnej dra O. Horstinskiego urządza czeska Beseda w Krakowie dnia 27 stycznia we własnym lokalu przy ul. Lubież 9 pogadankę na temat »Smelana a Horstinsky«. Początek o godz. 8 wieczór.

»Wszechwładztwo kinematografu«. Z inicjatywy Tow. ochrony piękności m. Krakowa odbędzie się we czwartek dn. 29 b. m. w sali Izby handlowej i przemysłowej odczyt dra Maryana Stępowskiego na temat stosunku teatru do kinematografów. Po odczycie odbędzie się dyskusja, w której wezmą udział zaproszeni przez Towarzystwo przedstawiciele instytucji oświatowych, teatru, kinematografów i t. p. Początek o godz. 6 wieczór. Wstęp wolny.

Drukarnie krakowskie urządziwszy się już odpowiednio co do robót własnych, objęły dla dopomóżnika kolegom z prowincji cały szereg robót pilnych, których nie mogły wykonać drukarnie prowincjonalne. Jedną z drukarni przyjęła nawet do druku tygodnik »Ziemia Sadecka«, oczywiście na prośbę drukarni prowincjonalnej. Tak samopomoc

i solidarność pracodawców wykazuje coraz piękniejsze rezultaty.

Sprostowanie. W spisie pism wychodzących podczas bezrobocia w Krakowie opuszczono jeszcze »Nowości Ilustrowane« (16 stron), oraz »Bociana« (8 stron).

Krak. Izba handlowa i przemysłowa odbędzie dnia 27 b. m. o godz. 4 plenarne posiedzenie w sali obrad Izby. Na porządku dziennym m. i. wybór dwóch członków i ich zastępców do państwowej Rady kolejowej, projekt budżetu na rok 1914, sprawozdanie o stosunkach pocztowych w Krakowie.

Stowarzyszenie konces. majstrów murarskich, ciesielskich, studniarskich i brukarskich odbędzie dnia 28 bm. walne zgromadzenie członków w lokalu Klubu rekod.-mieszczańskiego. Początek o godz. 3 pop. Na porządku dziennym sprawozdanie, preliminarz na r. 1914 i wybory uzupełniające do wydziału i komisji kontrolującej.

Hydranty na dworcu towarowym. Na dworcu towarowym zaprowadzono dwa rodzaje hydrantów, t. zw. podziemne i nadziemne, do których w razie pożaru strażacy przekraczają łączniki z węzłami. Jak się okazało, hydranty podziemne, których się używa zawsze przy gaszeniu ognia, są odmiennego typu od używanych w Krakowie i nie dadzą się użyć przy łącznikach. Należy więc jaknajprędzej zaradzić temu i zmienić na system, jaki jest używany w Krakowie.

50 proc. zniżki do Zakopanego. Na czas głównych zawodów narciarskich, bobsleighowych i saneczkowych tatrzańskiego Tow. narciarzy, które odbędą się w dniach 31 b. m. 1 i 2 lutego w Zakopanem, uzyskało Towarzystwo 50 procent zniżki kolejowej zarówno dla wszystkich uczestników, jak i gości, zamierzających przybyć w czasie od 23-go b. m. do 4 lutego do Zakopanego. Karty uczestnictwa, służące jako legitymacje kolejowe, upoważniające do nabycia pół biletu jazdy dowolną klasą i każdym pociągami (z wyjątkiem luksusowych) dla jazdy do Zakopanego i z powrotem ze stacji: Wiedni, Cieszyn, Bielsko, Granica, Kraków, Tarnów, Nowy Sącz, Rzeszów, Przemyśl, Lwów, Podwołoczyska. Karty uczestnictwa nabywać można w sekretariacie Tatrzańskiego Towar. narciarzy, Kraków, ul. Jagiellońska 11.

Wypadki na saneczkach i ślizgawce. Wczoraj zaszło kilka wypadków, podczas saneczkowania i ślizgawki. Z ważniejszych notuje kronika pogotowia upadek z sanek na Salwatorze 18-letniego Stanisława Kudasa, który doznał bardzo silnych kontuzji.

Z torów ślizgawkowych. Tegoroczne długotrwałe mrozy są uciechą dla amatorów sportu łyżwiarzkiego. To też na trzech torach łyżwiarzskich, jakie posiada Kraków, gwarno i rojno było ubiegłej niedzieli.

Najwięcej powodzenia, jak zwykle, miał wczoraj tor łyżwiarzski na placu wystawowym, gdzie ślizgawka urządzona jest na wzór wielkich miast. Dzień sportowy, który urządziła sekcja łyżwiarzka Akad. Zw. sportowego wypadł doskonale. Uroczystym festynu był po raz pierwszy odegrany przez dwie drużyny match hockeijowy z wynikiem 1:1. Programu dopełniły wyścigi z przeszkodami, »kartofilanc« i wyścig pań.

W Parku krakowskim urządził na stawie klub »Cracovia« wielką zabawę sportową. Na pierwszy plan festynu wysunęły się wyścigi dzieci, panów i pań. Wieczorem piękny korowód z lampionami uzupełnił »zabawę sportową«.

Wreszcie doskonale bawiono się na nowo otworzonym torze ślizgawkowym w »Sokole«, gdzie przeważnie młodzież gimnazjalna wywijała »trójkę« i »ósemkę« na lodzie.

Groźny pożar. W sobotę późnym wieczorem zawezwano straż ogniową na Rynek główny l. 17, gdzie płonęła powaga na najwyższym piętrze. Na miejsce pożaru wyruszyły dwa plutony straży pożarnej z brandmistrzami Zoldanin i Uroda. Jak stwierdzono, palący się wianzania belkowe z powodu stwardłej budowy komina. Dzięki energicznej akcji ogień wkrótce ugaszono. Szkoda wynosi przeszło 600 kor.

Podczas wyjazdu z koszar II plutonu, wóz tramwajowy nr. 40 wpadł z tyłu na »kominiarkę«, i zdruzgotał jej skrzydła ochronne. Na szczęście obyło się bez poważniejszego wypadku, o który nie było trudno, gdyż na »ławach« kominiarki stał cały pluton strażaków. Przy tej sposobności należy zwrócić uwagę, aby tramwaj elektryczny koło koszar straży ogniowej zwalniał biegu.

Eksplzja prochu w Bochni. Epilog znanej katastrofy w Bochni, w której wskutek eksplozji prochu w sklepie Józefa Michnika w dniu 18 grudnia 1912 r. pięć osób poniosło śmierć a sześć cięższe i lżejsze rany, rozegrał się dnia 23 bm. przed Trybunałem najwyższym w Wiedniu. Jak swego czasu donosiliśmy, na właściciela sklepu p. Michnika, wydał sąd krajowy w Krakowie wyrok, skazu-

jacy go na miesiąc więzienia za przekroczenie ustawy o bezpieczeństwie życia. Wskutek odwołania się od wyroku odbyła się rozprawa w Najwyższym Trybunale w Wiedniu. Oskarżonego bronił adwokat dr. Rosenblatt z Krakowa. Po przeprowadzeniu rozprawy Trybunał zniósł wyrok poprzedniej instancji, podnosząc w uzasadnieniu, że dochodzenia nie wykazały przyczynowego związku między katastrofą a rzekomym zaniedbaniem ze strony oskarżonego, które, co najwyżej, mogą być przedmiotem kary policyjnej.

Z karnawału.

Bal rabczański, mający dzisiaj się odbyć, zapowiada się świetnie, jako jedna z najweselszych zabaw karnawału. Kto nie otrzymał jeszcze wskutek omyłki pocztowej zaproszeń, zechce się zgłosić do skarbniczki balu, Adamowej hr. Starzyńskiej, ul. Dunajewskiego 4, lub do Komitetu, który dziś urządzać będzie w Starym Teatrze od 3 do 7 wiecz.

Bal kupiecki pod protektóratem p. wiceprezidentowej Henrykowej Szarskiej odbędzie się dnia 1 lutego b. r. w salach Starego teatru. Prace Komitetów około uświetnienia tradycyjnej zabawy krakowskiej posuwają się w szybkim tempie i nie ulega wątpliwości, że tegoroczny bal mieszczański zajmie należne mu miejsce. Pod przewodnictwem protektorki rozwija energiczną działalność komitet pań. Ponadto zawiązał się pod przewodnictwem p. Al. Adelmanna, prezesa Stow. kupców i młodzieży handl. komitet panów, zaś pod przewodnictwem p. Władysławy Nieciowej komitet panien. Osobno pracuje komitet młodzieży z p. Adamem Nieciem na czele. Dochód z balu przeznaczony na budowę tanich mieszkań dla współpracowników handlowych. Zaproszenia i bilety imienne wydaje komitet w sklepie B. Wierzejskiego, Hotel Dreźnieński od godz. 11:30 do 2 w pol. i od 6—8 wieczorem.

Piknik rolników odbędzie się dnia 18 lutego w salach Starego teatru. Dochód z zabawy przeznaczony na »bratnią pomoc« kółka rolników.

Kronika lwowska.

Krwawe starcie ze złodziejem. Ze Lwowa donoszą: W sobotę rano o 5. spostrzegł kapral policyjny, Jan Turkiewicz, w ul. Nabelaka jakieś podejrzané indywiduum, niosące tłumok. Policyjant zatrzymał nieznajomego i wezwał go, aby celem wylegitymowania się poszedł z nim na ekspozyturę policyjną. Nieznajomy rzucił tłumok i zaczął uciekać, a gdy policyjant gonił za nim, strzelił do niego 4 razy z rewolweru i trafił go w pachwinę. Pomimo to Turkiewicz gonił dalej i dopędziwszy złodzieja, ciął go szablą kilkakrotnie i zranił go ciężko w głowę. Rannego policyjanta przewieziono do szpitala garnizonowego, a bandytę do szpitala więziennego. Dotychczas nie stwierdzono tożsamości jego osoby. Rannego policyjanta odwiedził w szpitalu namiestnik dr. Korytowski i dyrektor policyjny p. Reinlaendler. W tłumoku znaleziono rzeczy wartości kilkuset koron, skradzione restauratorowi Trostowi przy ul. Zyblikiewicza 51.

W sprawie aresztowania ucznia 6 kl. realnej Adama A., o czem już donosiliśmy, stwierdzono, że A. w mieszkaniu przy ul. Bilińskich we Lwowie miał cały skład chemikaliów i przyrządów fizycznych łącznej wartości 7.400 K. Pochodzily one ze składu p. Borzemskiego, p. Pfuetznera, apteki szpitalnej i gabinetu fizykalnego szkoły realnej. Część tych przedmiotów oddała już policja właścicielom. Uczeń tłumaczy się ciągle z placem, że rzeczy te brał, bo potrzebował ich do badań przyrodniczych, którym oddaje się z zapalem. Zdaje się, że ma się tu do czynienia z nieszczęśliwym maniakiem.

ZE ŚWIATA.

Morderstwo w obłędzie. Z Lublina donoszą: Włościanin Stanisław Jastrzębski w Suchejwsi, obla-kany, zamordował siekiera ojca, matkę i starszą siostrę. Młodsza siostra, ciężko zraniona, uciekła. Sąsiedzi szaleńca rozbroili; osadzono go w aresztach.

Zamordowanie dyplomaty. Z Tangeru donoszą: Tutejszego agenta dyplomatycznego francuskiego Chevandier de Valdrome, zamordował kucharz jego Jure. Nie chciał on usłuchać Valdromę'a, który polecił mu, aby usługiwał gościom przy obiedzie, a gdy Valdrome zagroził mu, że go odda, kucharz strzelił dwa razy z rewolweru i położył go trupem.

Wspaniała fundacja. Prezes towarz. »Standard Chemical-Company« w Nowym Jorku, p. Flammery ogłosił w dziennikach, że pewien milioner w starszym wieku ofiarował 15 milionów dolarów (75 milionów koron), na utworzenie domów leczniczych dla zabiegów zapomocą radu. Ofiarodawca zastrzegł sobie bezimiennosc.

Budynki sądowe w Krakowie.

Jak już donieśliśmy, bawiła w Krakowie komisya ministerialna, celem wybrania gruntu pod budowę gmachu, w którym pomieszczyć się mogły sądy krajowe. Jak nagle jest ta sprawa, wystarczy pobieżny rzut oka na charakter i rozmieszczenie obecnych sądów krakowskich i związanych z nimi instytucyj.

Sądy krakowskie rozmieszczone są obecnie w pięciu osobnych budynkach, przy czem sąd powiatowy mieści się w połowie przy placu św. Magdaleny, w połowie przy ulicy Poselskiej, zaś sąd cywilny przy ul. Grodzkiej i św. Jana. Już powyższy fakt połączenia jest z szeregiem niedogodności w urzędowaniu, tych instytucyj, zmusza bowiem do ciągłej wymiany aktów a ten samem pociąga za sobą stratę czasu i użycie szeregu sił pomocniczych w trakcie urzędowania.

Jeszcze w gorszym świetle przedstawia się sprawa, jeśli przyjrzymy się bliżej budynkom samym i ich wewnętrznemu urządzeniu. Przedewszystkiem stwierdzić należy, że wszystkie te budynki należały od lat kilkuset do klasztorów, żaden zaś nie był przebudowany na cele sądu; łatwo też można wysnuć logiczny wniosek, że zarówno pod względem rozkładu miejsca, jak urządzeń, żaden z nich nie odpowiada przeznaczeniu.

Już z zewnętrznego wyglądu budynków sądowych jak i przy pobieżnym obejrzeniu ich wnętrza, uderza na pierwszy rzut oka, że znajdują się w stanie zupełnej ruiny i w razie, gdyby należały do prywatnych właścicieli, już dawno uległyby zamknięciu ze względów sanitarnych.

Wystarczy zostawić kilka następujących faktów, aby wycisnąć przed postawioną tezę:

1) Korytarze we wszystkich prawie budynkach sądowych są ciemne, wąskie ze zwykłą struganą podłogą, z licznymi wybojami, pełne zakrętów o rozmaitej spadziści, ze schodkami i zakamarkami, stanowiącymi dla niewtajemniczonych niebezpieczne pułapki.

2) Sale sądowe ciemne, ciemne, bez wentylacji, bez światła dziennego, narażone na przeciągi, w sądzie powiatowym cywilnym padło „horribile dictum”: umieszczone naprzeciw siebie ustępów.

3) Sądy egzekucyjne i spadkowe nie mają sali rozpraw, a wszystko z konieczności mieści się w sali sędziów; tam są biurka auskultantów, tam urzęduje pomocnik konceptowy, tam odbywają się rozprawy.

Wobec takiego wyglądu sal sędziów, z trudem można wyrobić sobie wyobrażenie o warunkach hygienicznych, jakie panują w biurach kancelaryj.

4) Poczekalnie dla stron w sądach krakowskich istnieją tylko w sferze marzeń. Zastępują je brudne korytarze, o których mowa powyżej.

Dla dalszej ilustracji zgoda nieeuropejskich warunków, w jakich pracuje sądownictwo krakowskie, dodać można, że w sądzie krajowym karnym biura sędziów umieszczone są nad więzieniami, a są i sale, ulokowane nad szpitalem wariatów więziennych. Dobrawiamy się z dołu odgłosy stanowią smutne tło dla pracy sędziów. Dla dopełnienia obrazu godzi się wspomnieć o niesłychanie prymitywnym urządzeniu biur samych: składa się ono z kilku najwzyczajniejszych stołów, biurka sędziów, kilku stołków, niejednokrotnie polamanych, starej kanapy z szafą starożytną i wiszących służących zarówno dla urzędników sądowych jak i adwokatów i stron.

Milieu, opisane powyżej, o atmosferze przygnębiającej, ma być przybytkiem sprawiedliwości, ferującej wyroki. Już z tego pobieżnego opisu wyobrazić sobie można przekonanie, że dalekiem jest ono od spełniania istoty celu, dla którego jest powołaniem, a przeciwnie odbiera instytucyom wymiaru sprawiedliwości i całą powagę reprezentowanej władzy.

Tym anormalnym stosunkom starał się prezydent sądu eksc. Hausner dawno kres położyć, przedstawiając w ministerstwie konieczność zbudowania w Krakowie gmachu sprawiedliwości. Starania te popierało bardzo energicznie prezydent miasta i Koła polskiego. Między innymi, że sprawa ta doczeka się wreszcie załatwienia.

Wiadomości literackie.

— Z teatru lwowskiego. W dniu 20 b. m. teatr lwowski wystawił nagrodzoną na konkursie dramatycznym 1863 roku, sztukę Maryi Raczyńskiej p. t. „Cienie” — cztery sceny dramatyczne z r. 1863. Utwór ten, osnuty na zawsze drogiej scenie polskiemu namiętności, splatający w nader wdzięcznej formie wiersza symbolizm i lirykę z realnemi dziejami dramatu, wysnutym w zrecznej i wstrząsającej sile akcyj scenicznej, doznał świetnego powodzenia i przyjęty został przez całą krytykę lwowską jednomyślnie pochwalami. Autorka „Cieniów” prababki, która już przed kilku laty rozpoczęła bardzo szczęśliwie swój zawód pisarski, złożyła pierwszem dziełem teatralnem dowody wyróżniającego się talentu. Sztukę grano z wielką ekspresją dramatyczną i w

starannej wystawie. Główną postacią Maryi, odtworzoną p. Sienkiewiczowa z płomiennym zapalem i najgłębszą ekspresją dramatyczną, obok niej pięknie kreowane stworzyli pani Trapszo, pp. Barwiński i Chmieleński. Sztuka doznała gorącego przyjęcia, a autorkę wywidywano wielokrotnie.

Inicjatywę dyrekcji teatru lwowskiego w wystawieniu wartościowego utworu konkursowego powitać należy z gorącym uznaniem, jako akt pietety i dobrze pojmnowanego obowiązku sceny narodowej wobec wybitnego dzieła dramatycznego.

— O włoskim bohaterze z powstania 1863 roku. W Rzymie ukazała się ciekawa książka, omawiająca bohaterską wyprawę Włocha Franciszka Nullo do Polski podczas powstania 1863 roku, udział jego w walce oraz śmierć chwalebną na polu bitwy. Autorem książki, której tytuł brzmi „La spedizione di Francesco Nullo in Polonia 1863” jest p. Józef Locatelli-Milesi. Przedmowę do niej napisał Stefan Żeromski, który wspaniał swój hymn na cześć bohaterskiego Włocha powstańca kończy słowami: „Gdy ojczyzna nasza powstanie, gdy młodzieńcze ramiona jej synów skruszą żelazo kajdan, jednym z pierwszych czynów Polski oswobodzonej, będzie zebranie popiołów Francesca Nullo i przeniesienie ich na swój panteon, między najgodniejsze swoje bohaterów”.

Książka o Nullo wyszła nakładem Agencji polskiej prasowej, utrzymywanej w Rzymie przez Radę narodową.

Kursa giełdowe.

Wiedeń, 26 stycznia. (Giełda południowa). Marki 117:51. — Renta majowa 82:70. Renta koronowa węgierska 82:55. — Akcje austr. zakł. kred. 633:— . Akcje węg. zakł. kred. 836:— . Akcje Anglobanku 341:— . Akcje Unionbanku 601:50. Akcje Bankvereinu 517:50. Akcje Landerbanku 527:— . Akcje kolei państwowych 709:25. Lombardy 102:75. Akcje fabryki broni 946:— . Akcje tytoniowe 430:50. Alpin 797:— . Rima-Muranyi 635:50. Akcje praskiego Tow. żelaznego 24:43. Losy tureckie 230:50. Ruble 253:— . Skoda 761:50. 4 1/2 proc. Listy, zastawne Banku galic. dla handlu i przemysłu — . Usposobienie: spok.

Berlin, 26 stycznia. (Giełda poranna). Akcje kred. 203:— . Tow. dyskontowe 188:25. Bochum 0:— . Fenix. 0:— . — Usposobienie niepewne.

Z kalendarza. W poniedziałek 26 stycznia: Polikarpa bm. i Panfil wd.; we wtorek 27 stycznia: Jana Złotoust. bw. i Juliana; we środę 28 stycznia: Walerego i Juliana bb.

Z krakowskiego obserwatorium. — Dnia 25 stycznia termometr doszedł od — 9:4 do — 0:6 Cels.; barometr powoli opadał.

Dnia 26 stycznia o godzinie 7 rano stan barometru 751:1 mm., termometru — 7:3 C.; wiatr północno-zachodni. Zakopane. (Tel. zw. turyst.) Temp. — 11°. Stan śniegu bez zmian, ter. dobry.

Mrozy. W całej Francji, jak donosi telegram z Paryża, panują mrozy i śnieżyce. Rolnicy pogodzili się już z myślą, że w południowej Francji wczesne warzywa i owoce zginą tego roku. W Perpignan nie mogły się odbyć rozprawy sądowe, gdyż sędziowie przysięgli nie mogli koleją przybyć do tego miasta.

Gorzej jest w Madrycie. Mróz doszedł tam wprawdzie tylko do 9:3 stopni, ale dla ludzi, a nawet dla zwierząt, nie przyzwyczajonych do takiego zima, stało się ono katastrofą. Mnóstwo koni zginęło, a na ulicach widać wozy opuszczone, których konie musiano zabić, gdyż padając na gołolodzi polamaly nogi. Zwioki na cementarz bywają wynoszone albo na barkach, albo wywożone na wózkach ręcznych. Mieszkańcy odczuwają coraz większy brak żywności, której ceny szybko idą w górę. Teatry są zamknięte.

Nadesłano.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi.

Zdrowie, anetyt, radość z życia

daje „Califig”. Zbawienny skutek po użyciu jednej dawki tego jedynie prawdziwego syropu z fig kalifornijskich, przyjemny, naturalny sposób, w jaki syrop ten czyści gruntownie organy trawienia, jego smak podniecający i dobroczynny wpływ na wypróżnianie, zjednały mu pierwsze miejsce pomiędzy innymi środkami domowymi przeciw zatwardzeniu. — Wszędzie lekarze wyrazili się z największym uznaniem o tym wybornym środku przeczyszczającym, nadającym się zarówno dla dorosłych, jak i dla dzieci.

Można dostać we wszystkich aptekach we flaszkach oryginalnych po 2 korony, duża flaszka 3 kor.

Erna Meisels

Kraków.

Dr. Roman Rothirsch

zastępca

770

Kasa Kupiecka

Szewska 20.

oprocentowuje wkładki na „siąteczki i rachunek bieżący po 5%/. Podatek rentowy sama opłaca. Eskont faktur i pretensyi, weksli i rymes.

901 8 8

IDEAŁEM PASTY

do zębów jest

688 4 0

DENT-ALBINA

Dentalbina: woda do ust.

Cena pasty tuba 50 h. Flakon wody 1 K 60 h.

Do nabycia w aptekach, drogueryach i perfumeryach

Dzieci nie powinny w ogóle pić kawy ziarnistej tylko dobre miko z Kathreiner Kneippa kawa słodowa.

Czy ciepła, czy zimna jest Kathreiner kawa zupełnie nieszkodliwa i dzięki wyrobowi z najlepszego srodu sadzawczyj posłana.

Prosimy zapytać o to swego lekarza domowego.

PEBECO PASTA DO ZĘBÓW

czyści niezawodnie usta i zęby

Wielka tuba K 1.50 / mała tuba K 1.-

Kaszel!

Kaszel!

Koklusz, chrypkę oraz zakatarzenia płuc i piersi usuwają niezawodnie

Pastyłki pektoralne

Hausmana.

SKUTEK SZYBK I PEWNY!

Jednorazowa proba każdego przekona.

Cena pudełka 1 K 50 h.

APTEKA POD „BIAŁYM ORZESEM”, Kraków, Rynek gł. Linia A-B, L. 45.

210 4 6

Komu zależy

na utrzymaniu zdrowych zębów i prawidłowem trawieniu, niechaj się posługuje stać „DENT-ALBINA” (woda do ust, zębom i prosty do zębów), wyrobionem według recepty

Prof. Dr. H. C. Kalkbrenner.

Przy braku i zabawach, szkodliwych i zniszczeniu pamiętajmy

o „DENT-ALBINA”

Prekupa hipoteczna

5000 kor. sprzedam. Likwidacja
Kraków, Bonerowska 4. 891 2 1

Chemika

poszukuje poszukuje Krakowska
Spółka Chemików w Krakowie ul.
Wygodna 5. Zgłoszenia pisemne lub
usłone między 2-ą a 4-ą. 921 2 1

Panna inteligentna

przystojna, zamężna, posiada 10000
koron kapitału, pragnie poznać w
ceku matrymonialnym młodego
w średnim wieku na poważnym
stanowisku. Zgłoszenia pod M. M.
22 — Kraków poste restante, za
okazaniem kwitu inser. 815 5 3

Stonieczne 3 pokoje

przedpokój, kuchnia, łazienka,
z przył. z oświetleniem elek-
trycznym i gazowym, do wy-
najęcia zaraz. — Wiadomość
u dozorcę domu, Blich 4.
692 9 0

Do sprzedania

konsole z lustrem większa, mała,
ozdobiona brązami, lustra w ra-
mach złotych i różne konsole.
Kredensy pokojowe, szafy z 3 o-
ści, oszklona, 3 m. 20 cm. na książ-
ki lub przyrządy, stoły warsztat-
owe, gablota na lade oszklona 1 m.
50 cm. długa, 50 cm. szeroka, sto-
lik czarny lakierowany, stolik ma-
honiowy do kart, szafy, łóżka bla-
szane, trzypalcie, biurka, fotel skó-
ry kryty oraz różne meble najtaniej
sprzedaje **Katolicki handel**. Kra-
ków Kopernika 1. 13.
829 5 6

Krawczyńni poszukuje miejsca
w domach prywatnych lub na wyjazd.
Wiadomość ul. Wrzeszowska 3, na dole, drzwi
na prawo. 868 2 2

Kucharka

restauracyjna lat 34, mająca prak-
tykę w wydawaniu porcji, szuka
zajęcia. „Praca 12” poste restante
Kraków 842 2 2

Panna

zdolna krawczyńni, ofiaruje
się do towarzystwa starszej
pani lub dzieci; może zająć
się całym gospodarstwem.
Zgłoszenia pod „Pracowita”
Kraków I. poste restante.
893 3 3

Do wynajęcia

1 lub 2 pokoje elegancko umebło-
wane, gaz, telefon. Św. Gertrudy
13, II. p. 597 3 3

Do sprzedania

biblioteka, półki na książki, urza-
dzenie do poczekalni, książki le-
karskie, narzędzia lekarskie i różne
inne. Oglądać można między godz.
2—4, ul. św. Gertrudy 13, II p.

Za 6 K miesięcznie

abonament na prasowanie ubrań.
Górka, krawiec, Długa 18. Telefon
3027 838 2 5

Pokoju umeblowanego

z przedpokojem szuka kapitan. Zgło-
szenia pod „Solid” główna poczta.
Kraków, poste restante. 889 2 2

APTEKI

dzierzawy, zarządu lub posady po-
szukuje magister zaraz. Wiadomość
Szczucia, apteka. 795 2 2

Méthode Berlitz

Mme de Ferrières Pro-
fesseur de Français
Lobzowska, 4. parter.
750 5 10

Upraszam P. T. Abonentów sieci telefo-
nicznej o wykreślenie dawnego numeru, a
wpisanie mego nowego Nra 3288.

Ludwik Ahsmann
Szewska 22, II-go piętro

914 2 3

KINETOFRON EDISONA I TEATR ŚWIETLNY

w sali UNION, wejście od strony placu, między hotelem „Royal” i hotelem „City”.
Głazny mówiący, które osiągnęły niebywały rozgłos w całym świecie:

I. Arye z opery „Faust”
II. Weseli studenci.

Nadzwyczajny sensacyjny program:

Pieniądze nie przynoszą szczęścia (wspaniały dramat w 5-ciu aktach).
Typ. jako scenariusz szampantów (komedia).
Puchacz (liczne zdjęcie z natury). 943

Metoda Ansona

Nauka języków
obcych

zastępuje pobyt
zagranicą.

Kraków, ul. Jagiellońska 9. Tel. 2111.
Pracownia Berlitz.

Ogłoszenie.

IV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa oskontowego w Maszynie. Stowarzy-
szenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się
6 lutego 1914 r. o godz. 2 po południu w biurze Towarzystwa
z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1913 i wniosek na rozdział zysku.
3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i wniosek tejże na udzielenie Dyrekcyi absolutorium za rok 1913.
4. Wybór trzech członków Dyrekcyi.
5. Wybór trzech członków Komisji rewizyjnej.
6. Wnioski samoistne.

Maszyna, dnia 24 stycznia 1914.

958

Dyrekcya.

Powiedzieć zawsze

K i C

„Herbata Popowa”. Jestli
sobie kto zyczy herbaty
najsmaczniejszej w świecie.
Kto je zna, nie
pije już żadnej innej
herbaty, gdyż jedna próba
dowodzi jej dobroci.

Główna wygrana 400.000 franków przy ciągnięciu, które się od-
było dnia 1 sierpnia 1911 padała los turecki, kupiony za spłaty mies.

Los turecki

Ciągnięcie już 3 lutego 1914 r.

6 ciągnięć na rok 6

Główna wygrana złotem

Franków 400.000

1 200.000.

Los got. około 240 — K. lub na

48 rat miesięcznych po 6 K.

2 losy na tylko 47 raty mies. po 12 — K.

3 losy na 47 raty miesięcznej po 18 — K.

400.000 koron

razem głównych wygranych

w 11 ciągnięciach na rok 6

dają 886 2 5

4 oryginalne losy

1 włoski los Czerwonego krzyża.

1 węg. los Czerwonego krzyża.

1 serbski państw. los tytoniowy

1 los Josziv (Dobrego serca)

Najbliższe 2 ciągnięcia już

3 lutego i 2 marca 1914.

Wszystkie 4 losy razem gotówką

około 153 — K lub na

36 rat miesięcznych po 450 K.

Każdy los musi być wyciągnięty.

Wszystkie 5 losów razem tylko na 45 rat mies. po 10 — K.

Najchciwsze wyjątkowe prawo do wygranej już po złożeniu pierw-
szej raty na prawne potwierdzenie kupna. Zamówienia przez poczt.

Wiedeński dom wymiany Robert Reitler

Wiedeń IV. Hauptstrasse 20 A — tylko Paulanerhof.

Fryzjerka

czesze W. Panie w abonamencie
i jednorazowo. Ul. Długa 1. 18. Po-
rozumie się telefonem 3027. 837 1 5

Pokoje pojedyncze

z meblami lub bez, jasne, ciepłe, do
wynajęcia zaraz. Krupnicza 17 na
II piętrze. Wiadomość na parterze.
865

Poszukuje się

zaraz panny, obznajmionej z pro-
wadzeniem rachunków kupieckich.
Zgłoszenia „Posada 14” poste
restante Kraków. 917 1 3

Szlachectwa

Wyszczególnienie informacji udzielamy
za nadesłaniem markami 140 K.
Lwów, biuro „Heraldyka”. Fach
pocztowy 224 a. 876

Kamieniołomy

do sprzedania pod korzystać w wa-
rankami. Wiadomość: Lubież 2.
w pałacu parter prawy 3-5. 941 1 3

W śródmieściu

na I-szem piętrze, frontowe i lub
2 pokoje, umeblowane z całym utrzy-
maniem do wynajęcia. Poste restante
G. H. 3. 939 1 3

Niemka Fröblanka

potrzebna do 2 dziewczątek lat
3—5 na przed- i popołudnie.
Przedstawić się od 1—3-ciej u
p. por. Kahlara ul. Urzędnicza 32
852

Panna

z praktyką, ze znajomością buchalt.
ameryk. i stenografii niemieckiej,
znajdzie stałą posadę. Niemki mają
pierwszeństwo. Zgłoszenia pod „M.
U. S. 643” poste restante Kraków.
948 1 2

Dyrekcya

**Kasy Oszczędności i kredytu związku katolickich
właścicieli realności** Stow. zarejestr. z ogr. por. w Krakowie
zaprasza swych P. T. Członków na

III. Roczne Walne Zgromadzenie

w poniedziałek, dnia 2 lutego b. r. o godzinie 4 po południu
w lokalu starej Ochronki w Krakowie, z XII. przy ul.
Kościuszki 1. 57, z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i odczytanie protokołu z ostatniego Zwyczaj-
nego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1913.
3. Odczytanie sprawozdania z lustracji sądowej Kasy.
4. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej z zamknięcia rachunków
za rok 1913 z wnioskiem na udzielenie absolutorium
Dyrekcyi.
5. Uchwalenie dywidendy i rozdziału czystego zysku z r. 1913.
6. Wniosek Rady nadzorczej o przystąpienie do Związku
stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie.
7. Wybór 5 zastępców Członków do Rady nadzorczej.
8. Zatwierdzenie wyboru dyrekcyi.
9. Wnioski i interpelacje.

938

Dyrekcya.

Ogłoszenie.

Dnia 3-go lutego b. r. o godzinie 4 po południu
odbędzie się w lokalu „Kasya powszechnego” w Krzeszo-
wicach

Walne Zgromadzenie

Członków Spółki spożywczej w Krzeszowicach
Stow. zarej. z ogr. poręką.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgroma-
dzenia.
- 2) Sprawozdanie z czynności Rady nadzorczej za rok 1913.
- 3) Sprawozdanie z czynności Dyrekcyi za rok 1913.
- 4) Sprawozdanie Komisji kontrolującej.
- 5) Wybór 4-ch członków Rady nadzorczej.
- 6) Wnioski i interpelacje.

W razie niedostatecznej ilości Członków, wymaganej
§ 24. statutu, odbędzie się tego samego dnia o 4:30 po
południu powtórne Walne Zgromadzenie.

956

Rada nadzorcza.

BENGALSKI

proszek magnetyczny na przedstawienie i jasność, poleca się od ognia szkodliwych

H. Niemetz w-Krakowie
832 K. Rmowska 15. 6 0

Sanatorium

i Zakład wodoleczniczy spec. chor. nerw. Dra Kupeczyka, Kraków, ul. Szujskiego 11. Choroby nerwowe, serca, żółci, przemiany materii itp. 392 7 20

Wypadanie włosów zapobiega, porost wzmacnia, łupież usuwa — catkiem pewnie i skutecznie jedynie tylko

SZUM

Wszędzie do nabycia po 25 hal. Sprzedawany po niższej cenie jest nieprawdą! 320 6 0

Kto

chce mieć białe i zdrowe zęby, będzie używać tylko „Kremu perłowego“

Jana Innatowicza

Tuba Kremu perłowego 50 halerzy. 315 4 0

Masło

naturalne karpacie wysła 5 kg. za 13 K opłatnie, Jan Barnos, Szepes-Ofaln Węgry. 569 10 20

Wypożyczalnia książek beletrystycznych i naukowych

J. GUMPOWICZ

znajduje się stale przy

Placu W. W. Świątch 1. 8. Nr. Telefonu 2372.

Książki w kilku językach. Nowości we wszystkich działach. Zyczenia P. T. Czytelników z prośbą zafatwa się odwrotnie. 246 3 0

Okazyja

zakupna

dywanów perskich i smyrneńskich w wielkim wyborze, w dogodnych warunkach, u firmy

Blühbaum

ul. Dietla 81

obecnie bawi tu krótki czas naprawiać dywanów. — Tel. 2083. 385 8 0

Wojciech Olszowski

Kraków Mały Rynek poleca

konserwy jarzynowe szpinak, fasolkę zieloną i szparagową, groszek, szparagi i kukurydę w ziarkach.

Za jakość ręczy się.

655 7 0

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Michał Konopiński.

OBUWIE WIECZOROWE

W Krakowie tańczą
Tango!

TANGO buciki aksamitowe czarne lub kolorowe K 12-50
TANGO buciki z I-a lakieru chromowego 14-
Salonowe pantofelki aksamitowe kolorowe i białe 6-50
Salonowe pantofelki (Pumps) z I-a lakieru chromow. lub aksamitne 7-50
Białe pantofelki gładkie lub lakierowane K 4-80 i 5-
Męskie lakiery całe lub półbuciki najn. fason cena karnawałowa tylko 12-50

130 własnych sklepów 20.000 par produkcyjnych tygodniowa
Alfred Fränkel, Sp. kom.
CENTRALA DLA GALICJI Kraków, Rynek główny 14.
Zastępca: L. Steigler. Telefon Nr. 2347.

Koestlin'a
Sire-Sire Keksy
najlepsze herbatniki

536 2 0

Zaraz do wynajęcia

3—5 pokoi, przedpokój, kuchnia i t. d., od 1 stycznia 1914, przy ul. św. Anny 3. Wiadomość u dozorczy domu. 691 9 0

Spółnika

z kapitałem wzm. K 20.000 poszukuje się do przedsiębiorstwa handlowego. Łask. zgłoszenia „B. S. O.“ poste rest. Kraków, za okaz. kwitu inser. 928

Pożyczkę pieniężną

otrzymują osoby każdego stanu (także panie) na 4—6% bez poręki na spłaty po 4 K miesięcznie przez „Liadal“ Discompte-Bureau. Budapest VIII Rakoczi ut 71. 550 9 10

Ajant

odwiedzający 1) właścicieli dóbr ziemskich 2) browarów. — zechce podać swój adres pod „F. R. 9.“ Kraków, poste rest. za okaz. kwitu inser. 832 2 3

Panna

z rentą, inteligentna, młoda, powierzonej poszukuje w celu matrymonialnym znajomości z mężczyzną do lat 40-tn na stanowisku poważnym. Rzecz traktowana serio. Zgłoszenia nieanonimowo pod „Renta“ poste restante Kraków 1., za okazaniem kwitu inserat. 915 2 3

Rutynowana nauczycielka

udziela lekcji gry na fortepianie. Wiadomość: ul. św. Jana 1. 16. II p. front. 734 3 0

Roger de Brugiere

professeur de français
Ul. Karmelicka 7.
741 5 0

KRYNICA

Hotel Pensjonat „Karolówka“

do wycieczek i lub sprzedania, 44 pokoi kompletnie urządzone, oprócz sklepów i restauracji, ewentualnie sama restauracja do wycieczek; położenie tuż obok łaźni. Wiadomość: K. Salomona, Kraków, ul. Berka Joselewicza 7. 351 6 0

Spólnika

z kapitałem od 4000 Koron poszukuje się do pewnego i dobrze się rentującego interesu. Zgłoszenia „Z. 1. 1914“ poste restante Kraków. 831 2 10

Rutynowany droguerzysta

Wielkopoleński, z ukończoną praktyką w aptece, obecnie od 5 lat zajęty w większej drogueryi w Galicji, poszukuje miejsca w Krakowie od 1 kwietnia lub później. Zgłoszenia: S. F. Kraków, Uniwersytet. 797 2 3

Pisarza gospodarczego

z 1-2-letnią praktyką poszukuje natychmiast. Zgłoszenia pod adresem Fr. Michajda, rzadca dóbr w Bystrzowie. 785 2 3

Gustowne • i łatwe • do samoczesania •

Fryzury

wyrobia ze • swoich • włosów • jakoteż i z danych • Fryzjer • ul. Wolska 1. • 936 2 10

Krakowskie

Stowarzyszenie kupieckie

Kraków, Grodzka 43., poszukuje fachowca kupiecko-bankowego, uzdolnionego do założenia banku udziałowego oraz do prowadzenia agend sekretarza Stowarzyszenia. Zgłoszenia tylko listowne pod powyższym adresem do końca stycznia b. r. 900 2 2

Imieniem klientów

moich pp. Aleksandra Rumińskiego i Włodzimierza Stozka upraszam wszystkich, którzyby posiadali weksle z podpisami tychże moich klientów, akceptowane przez firmę „Agrodynamic“ Inż. Tadeusza Kleczewskiego, aby zechcieli zgłosić się do mojego biura. Adwokat Dr Stanisław Adamski, Kraków, ul. Poselska L. 20. 908 2 2

Zarzutki

długie i krótkie, najmłodniejsze nabyte na licytacji nowe, za bezcen sprzedaje handel ant. Kraków, Gołębia 1. 10. 899 3 3

Dla PP. Krawców!

830 4 6 piec krawiecki na 9 delaz, maszyna oryginalna Wiktorowa, stelaż nikielowy, warsztat, szafy na materiały — tanio do sprzedania w handlu mebli, Kraków, Kopernika 13.

Akademik

umieściłby się na mieszkanie przy spokojnej rodzinie wraz z utrzymaniem za skromnym wynagrodzeniem. „Akademik“ poste rest. Kraków, za okazaniem kwitu inser. 916 2 5

Z drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10. Rządca drukarni L. K. Górski

Drukarnia Literacka w Krakowie, Jagiellońska 10.